

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى

新疆社会科学研究

(ئىچكى ژۇرنال)

ئومۇمىي 73 - سان

1

1989

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى

新疆维吾尔自治区社会科学院

مۇندەرىجە

ئىبنى بائۇتا (1333) نىڭ «سايھەت خاتىرىسى» ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىغا ئائىت قانداق يازما يادىكارلىق ئى . ئىبراھىموف 1

ئىلمىي ماقالىلەردىن تەرمىلەر ۋە ئۇلارنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى 14

شىنجاڭنىڭ كۈمۈش پۇلىلىرى ئەركىن روزى 22

« دولان » توغرىسىدا قىسقىچە بايان مۇختار قادىر (دولانى) 28

مەسئۇل تەھرىر : ئابىلەت نۇردۇن

ئىمبىنى باتتۇتا (1333) نىڭ «سايىھەت خاتىرىسى» ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىغا ئائىت قانداق يازما يادىكارلىق

ئى. ئىبراھىموف

ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ XIII ئەسىردە موڭغۇللارنىڭ بۇزغۇنچىلىقىغا ئۇچراپ ۋەيران بولغان قىسمىن جايلىرى ئەسلىگە كەلدى. لېكىن ئەرەب سايىھەتچىلىرىدىن ئۇ يەرلەرگە بارغانلار ۋە XIV ئەسىردە يۈز بەرگەن زور ۋەقەلەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەنلەر ناھايىتى ئاز. ئىمبىنى باتتۇتا ئوتتۇرا ئاسىياغا بېرىپ نۇرغۇن ئىشلارنى كۆرگەن ۋە بۇ ئىشلارنىڭ مۇھىم مەزمۇنلىرىنى خاتىرىلىۋالغان. ئىمبىنى باتتۇتا ئۆزىنىڭ ئەھمىيەتلىك دوكلاتىنى ئۆز ۋاقتىدا يەرلىك يىلنامىلارغا كىرگۈزۈلمىگەن ماتېرىياللار بىلەن تولۇقلىغانلىقى ئۈچۈن، كىشىلەر ئۇنىڭ مەلۇماتىغا بولغان قىزىقىشى تېخىمۇ كۈچەيگەن. ئۇ ۋېننىسسىيەلىك ماركو پولو (1256 — 1323) دىن كېيىن ئوتتۇرا ئاسىياغا بارغان. ئۇ مۇسۇلمان بولغانلىقى ئۈچۈن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەر قايسى رايونلارغا ئىچكىرىلەپ كىرىپ، ئۇ جايلاردىكى فېئودال ھۆكۈمرانلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتلەرنىڭ تەپسىلاتلىرىنى خېلى ياخشى ئىگىلىگەن. ئىمبىنى باتتۇتانىڭ خاتىرىسى ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى ئويىپكىتىپ ھالدا ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى ئۈچۈن ماتېرىيال يەتكۈزۈپ بەرگەن.

بۇ يەردە شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بەزى ياۋروپا ئالىملىرىنىڭ ئىمبىنى باتتۇتانىڭ ئەسىرىگە نىسبەتەن بەر مەزگىل شۈبھىلىنىش پوزىتسىيىسىنى تۇتۇشى كىشىلەرنىڭ ئۇنى تەپسىلىي تەتقىق قىلىشىغا توسالغۇ بولدى. بەزى تەقىرىپچىلەر ھەتتا ئىمبىنى باتتۇتانىڭ سايىھەتنىڭ راستلىقىنى، ئۇنىڭ جۇڭگو ۋە باشقا دۆلەتلەرگە بارغانلىقىدەك ئەمەلىيەتنى ئىنكار قىلدى. ئەمما دۇنيا مىقياسىدا شەرقشۇناسلىقنىڭ، جۇغراپىيە تەتقىقاتىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ھەر قايسى ئىل ئالىملىرىنىڭ كۆپچىلىكى ئىمبىنى باتتۇتانىڭ دوكلاتىنىڭ «ئىككىرى كېچە» دىكى «شەدىرات مورخۇت» ھېكايىسىدىن پەرقلىنىدىغانلىقىغا، دوكلاتنىڭ ئوتتۇرا ئەسىرلەردىكى خىيالىي نەرسە بولماي، ئاپتورنىڭ ھەر قايسى ئەللەرنىڭ ھەقىقىي ئەھۋال-

لىنى بىۋاسىتە كۆزەتكەنلىكىنىڭ نەتىجىسى ئىكەنلىكىگە ئىشەنسىز. ئىلمىي باھار ياۋروپادىكى بەزى شەرقشۇناسلارنىڭ ئىبنى باتتۇتاغا بولغان ئىشەنچسىزى تامامەن ئەسلىگە كەلتۈردى. مەسىلەن، ئۇنىڭ مالدىۋى ئارىلى توغرىسىدىكى دوكلاتى ياۋرو-پالىق بىرىنچى ساياھەتچىنىڭ مەلۇماتىدىكى تەپسىلاتلارنى دەلىللىدى. ئۇ مەلۇمات-تىكى بايانلار ئافرىقىنىڭ ئوتتۇرا ۋە غەربىي قىسمىغا ئالاقىدار ئىدى. گېرمانىيە يىملىك شەرقشۇناس كىبروكلىمان ماركوپولو ۋە ئىبنى باتتۇتانىڭ مەلۇماتلىرىنى سېلىشتۇرۇپ كۆرۈپ، ماراكەشلىك ساياھەتچى ئىبنى باتتۇتانىڭ مەلۇماتى خېلى توغرا ئىكەن دەپ ھېسابلىغان. گوللاندىيىنىڭ ئەرەب تىلى مۇتەخەسسسىسى س. خيۇرگرېنېي ئىبنى باتتۇتانىڭ سۇماترا ئارىلى توغرىسىدىكى بايانىدىمۇ كىشىلەر-نى گۇمانلاندىرغىدەك مەسىلىنىڭ يوقلىقىنى قەيت قىلىدۇ. ئى. بۇ، كراچكوۋسكى: «ئۇنىڭ ئەسىرىنىڭ مەلۇم قىسىملىرىنى تەپسىلىي تەتقىق قىلغاندىلا، ئۇنىڭ دوكلاتىنىڭ راس ئىكەنلىكىگە بولغان ئىشەنچىنى يەنىمۇ كۈچەيتكىلى بولىدۇ» دەپ كۆرسەتكەن.

ئىبنى باتتۇتانىڭ خارەزم، بۇخارا، سەمەرقەنت، پۈتكۈل ماۋارا ئۇنىۋېرسىتېتى، قەشقەر دالاسى، ساراي ۋە قەزىم توغرىسىدىكى؛ مەدەنىيەت، ئىقتىساد توغرىسىدىكى؛ ھەر قايسى سۇلالىلەر ۋە ھۆكۈمران گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدىكى ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان كۈرەشلەر توغرىسىدىكى؛ دىنىي ئېتىقادنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى رولى قاتارلىقلار توغرىسىدىكى مەلۇماتلىرى ناھايىتى مول ۋە مۇھىم. ئۇنىڭ ئەسىرى خۇددى ئۆزگىچىلىككە ئىگە رەڭدار بىر پارچە سۈرەتكە ئوخشايدۇ، ۋە ھالەتكى، ئۇ بۈگۈنكى كۈنگىچە رۇس تىلىغا (سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى باشقا مىللىي تىل - يېزىقلارغا) تولۇق تەرجىمە قىلىنمىدى، مەخسۇس تەتقىقات ئوبىيكتىمۇ قىلىنمىدى.

بىز بۇ ماقالىمىزدا ئىبنى باتتۇتانىڭ ھاياتى ۋە ئۇنىڭ ساياھەت لىنىيىلىرىنى ئاددىيىچە بايان قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇنىڭ خارەزم، سەمەرقەنت، ماۋارا ئۇنىۋېرسىتېتى ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ بەزى جايلىرى توغرىسىدىكى مۇھىم بايانلىرى ئۈستىدە توختىلىپ ئۆتىمىز، بۇنىڭدىن مەقسەت ئۇنىڭ ساياھەت خاتىرىسىنىڭ خاراكتېرى ۋە ئەھمىيەتىنى تونۇشتۇرۇش.

ئىبنى باتتۇتانىڭ تولۇق ئىسمى ئەبۇ ئابدۇللا مۇھەممەت ئىبنى ئابدۇللا ئەل لەۋەتى ئاتىنىچ. ئۇ ماراكەشنىڭ تانژېر دېگەن يېرىدە قانۇن تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچى بىر مۇسۇلمان ئائىلىسىدە ھىجرىيە 703 - يىلى (1304 - يىلى) دۇنياغا كەلگەن. ياش ئىبنى باتتۇتا ئوقۇشىنى تاماملىماي تۇرۇپلا، شۇ چاغلاردا

ئەۋج ئالغان ساياھەت ئىشلىرىغا قىزىقىپ قالىدۇ. 22 يېشىدا يەنى ھىجرىيە 725 - يىلى (1325 - يىلى) مەككىگە تاۋاپ قىلىشقا ئاتلىنىدۇ، ئۇ تانزېردىن يولغا چىقىپ پۈتكۈل ئافرىقىنىڭ شىمالىي قىسمىنى بويلاپ ئالمېكساندىرىيە ۋە قاھىرەگە بارىدۇ. 1326 - يىلى ئۇ يەردىن يولغا چىقىپ پەلەستىن، سۈرىيىدىن ئۆتۈپ، مەككىنى زىيارەت قىلغاندىن كېيىن يەنە بەسىرە ئارقىلىق ئىرانغا بارىدۇ ۋە شىراز شەھىرىدە تۇرۇپ ئۇ يەرنىڭ تەبىئىي ئەھۋالىنى خاتىرىلەيدۇ. كېيىن يەنە مەسوپوتامىيە، كۇفە، باغدات ۋە مۇسۇل قاتارلىق جايلاردا ساياھەتتە بولىدۇ. 1328 - يىلى ئۇ 2 - قېتىم مەككىگە بېرىپ ئىككى يىل تۇرىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ يەنە ئەرەبىستاننىڭ شەرقىي شىمالىي قىسمىنى ساياھەت قىلىدۇ ۋە 3 - قېتىم مەككىگە بېرىپ ھەج قىلىش ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدۇ. ئۇ سۈرىيە، ئىران، ئىراق ۋە مالىيۇ، ئازىيۇ ئارقىلىق دەشتى قىپچاق ۋە كۆنمىستاننىڭ ئولجاغا بارىدۇ، كېيىن ئالتۇن ئوردا خانلىقىغا قايتىدۇ ۋە ئالتۇن ئوردا خانلىقىنىڭ سۇلتانى ئۆزبېكخان (1312 - 1340) نىڭ پايتەختى ساراي بەركەدە تۇرىدۇ. ساياھەتچى ئۇ يەردىن يەنە خارەزم ۋە ماۋارا ئۇنىيەنىڭ ھەرگە بارىدۇ. خېلى ۋاقىتتىن كېيىن ئىبىنى باتتۇتا خۇراسان ۋە ئافغانىستان ئارقىلىق ھىندىستانغا بارىدۇ. ئۇ چاغدا ھىندىستاننىڭ زېمىنى مۇسۇلمان ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ئىلكىدە ئىدى باتتۇتا دېھلىدە ئىككى يىل تۇرۇپ ھاجى بولىدۇ. كېيىن ھىندىستان سۇلتانى ئۇنى جۇڭگوغا ئەلچىلىككە ئەۋەتىدۇ. باتتۇ تاكىمە بىلەن مالىيۇ ئارىلىغا بېرىپ، ئۇ يەردە ھاجىلىق قىلىپ بىر يېرىم يىل تۇرۇپ قالىدۇ. كېيىن ئۇ يەنە سەيلۇغا بارىدۇ ۋە ئۇ يەردىن كېمە ئارقىلىق جۇڭگوغا كېلىدۇ. 1347 - يىلى ئۇ ئىران، مەسوپوتامىيە، سۈرىيە، پەلەستىن ئارقىلىق مەسىرغا بارىدۇ ۋە مەككىنى 4 - قېتىم ھەج قىلىدۇ. 1349 - يىلى ئىبىنى باتتۇتا ۋە ئىبىنى ماراكەشكە قايتىپ كېلىدۇ. شۇ چاغدىكى ماراكەشنىڭ ھۆكۈمرانى ماربىند سۇلالىسىنىڭ ئۇقۇمۇشلۇق پادىشاھى ئەبۇ ئىمان پارس (1318 - 1358) ئىدى. ئىبىنى باتتۇتانىڭ ساياھىتى تېخى ئاخىرلاشمىغانىدى. 1352 - يىلى ئىبىنى باتتۇتا ئەبۇ ئىماننىڭ بۇيرۇقى بويىچە سودانىڭ غەربى ئارقىلىق مالغا بارىدۇ. ئۇ تىمبۇكتقا بېرىپ، ئاندىن شەرققە قاراپ مېڭىپ تاڭاداغا بارىدۇ. 1353 - يىلىنىڭ ئاخىرى، فېسقا قايتىپ كېلىپ، قالغان ئۆمرىنى شۇ يەردە ئۆتكۈزىدۇ. ئىبىنى باتتۇتا 770 - يىلى (1368 - 1369) يىلى ئالەمدىن ئۆتىدۇ. يەنە بىر خىل گەپتە 779 (1377) - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن دېيىلىدۇ.

ئىبىنى باتتۇتا 30 يىلدەك ساياھەت قىلىش داۋامىدا شۇ دەۋردىكى پۈتكۈل مۇسۇلمانلار دۇنياسىنى: ئافرىقا، ئاسىيا، ھىندىستان ۋە شەرقىي ياۋروپا -

ئاتلاننىڭ ئوكيان بويىدىكى تائۇپىدىن خانىلىق — جۇڭگونىڭ پىسايىتە خىتىگىچە،
ۋولگا دەرياسى بويىدىكى ساراي بەركەدىن تىمۇكىنىگىچە بولغان جايلارنى كېزىپ
چىقىنى، ئۇنى ساياھەت قىلغان دۆلەتلەرنىڭ سانى جەھەتتە ئوتتۇرا ئەسىردىكى
بۈيۈك ساياھەتچى دېيىشكە بولىدۇ. ياۋروپا ئالىملىرىنىڭ مۇلاپمىرىچە،
ئىبنى باتتۇتا 75 ھەككىمىتىدىن ئارتۇق مۇساپىرىنى كېزىپ چىققان.

ئىبنى باتتۇتا ماراكەشكە قايتقاندىن كېيىن ماربىند دۆلىتىنىڭ خانى ئەبۇ
ئىمان پارسنىڭ ئارزۇسى بويىچە بېسىلگە توشقان مەزىبەگى مۇھەممەت ئىبنى
جۇزائىيە ئەلى كابىر ئۇنىڭ بايانلىرىنى رەتلەپ چىققان. ئۇ مەزىبەگى ھۈججەت-
لەرنى تەكشۈرۈپ بېكىتىش بىلەنلا شۇغۇللىناتتى. 1355 - يىلى 12 - ئايدا رەت-
لەش ئىشى ئاخىرلاشتى. جۇزائىيە ئۇنى يەنىمۇ پىششىقلاپ ئىشلىپ 1356 - يىلى
2 - ئايدا «چەت مەملىكەتلىرىدە كۆرگەن ئاجايىپ ئىشلار» دېگەن نام بىلەن
كىتاب قىلىپ يېزىپ چىقتى.

ئىبنى باتتۇتانىڭ ئەسىرى XIX ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياۋروپاغا تارقالدى.
ئۇ ۋاقىتتا تارقالغىنى ئىبنى باتتۇتانىڭ «ساياھەت خاتىرىسى» نىڭ كىچىكلىتىل-
گەن نۇسخىسى ئىدى. «كىچىكلىتىلگەن نۇسخا» نىڭ تۇنجى مۇكەممەل نۇسخىسىنى
ساموئىل. لى 1829 - يىلى «ئىبنى باتتۇتانىڭ ساياھەت خاتىرىسىنىڭ كېمىرىج
ئاممىۋى كۈتۈبخانىسىدا ساقلانغان. كىچىكلىتىلگەن ئەرەبچە قول يازما نۇسخى-
سىدىن قىلىنغان تەرجىمىسى ۋە تەرجىماننىڭ تەپسىلىي باھاسى» دېگەن نام بىلەن
ئېلان قىلدى.

فرانسىيە ئالىملىرىنى بېسىۋالغاندىن كېيىن پارىژدىكى خەلق كۈتۈبخانىسى
«ساياھەت خاتىرىسى» نىڭ بەش خىل ئەرەبچە قول يازما نۇسخىسى ۋە ئىبنى
جۇزائىيەنىڭ قىسمەن قول يازمىلىرىنى يىغىپ ساقلىغان. فرانسىيە شەرقشۇناسى
ش. دېفېرىيېرى بىلەن ب. ر. سانگېنېتتەسلا 1853 — 1858 - يىللاردا مۇشۇ قول
يازما نۇسخىسىدا ئەرەبچە ئەسلى ئورگىنىلىنىڭ پۈتكۈل تېكىستى ۋە فرانسۇزچىغا
قىلىنغان تەرجىمە نۇسخىسىنى مۇكەممەل تۆت توملۇق ئەسەر قىلىپ نەشىر قىلدۇر-
غان. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇنىڭغا ئىزاھات ۋە سول مەزمۇنلۇق مۇقەددىمە
قوشقان. بۇ كىتابنىڭ نەشىر قىلىنىشى ياۋروپادا «ساياھەت خاتىرىسى» نى باشقا
تىللار بىلەن تەتقىق قىلىش ۋە تەرجىمە قىلىش ئۈچۈن ئىشەنچلىك ئاساس سېلىپ
بەردى.

ھازىر كىشىلەر ئىبنى باتتۇتا ۋە ئۇنىڭ «ساياھەت خاتىرىسى» گە ئالاقىدار
نۇرغۇن ماتېرىياللارنى توپلىدى. مەزكۇر «ساياھەت خاتىرىسى» ھازىر لاتىن، پور-

توگالىيە، نېمىس، شىۋېت، ئىتالىيان، پولىك، چېخ، تىۋر، پارس تىللىرىدا تەرجىمە قىلىندى. ئۇنىڭ بىر قىسمى رۇسچىگە ۋە دۇنيادىكى باشقا تىللارغا تەرجىمە قىلىندى. 1958 - 1962 - يىللىرى خ. گەببۇ ئىمىنى باتتۇتانىڭ ساياھەت خاتىرىسىنىڭ ئېنگىلىزچە تەرجىمە نۇسخىسىنى ئېلان قىلدى. بۇ تەرجىمە نۇسخىنى باشقا تەرجىمە نۇسخىلار ئىچىدىكى ئەڭ توغرا تەرجىمە نۇسخا دېيىش مۇمكىن، خ. گەببۇ 30 يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ «ساياھەت خاتىرىسى» نى تەتقىق قىلغان. ئۇنىڭ ئىچىدىكى نۇرغۇن گۇمانلىق جايلارنى، كىشىلەر ئۇزاقلا-غىچە توقۇلما دەپ ھېس قىلغان تەرەپلەرنى ئىنچىكىلىك بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرۈپ ئۇنىڭ ئىشەنچلىك ئەمگەكلىكىنى ئىسپاتلاپ چىققان.

بۈگۈنكى كۈندە ئىمىنى باتتۇتانىڭ بايانىنىڭ مۇھىملىقى تولۇق ئايدىن بولدى. ئىمىنى باتتۇتانىڭ مەلۇماتى دۇنيانىڭ قەدىمكى يازما يادىكارلىقى بولۇشتەك ئەھمىيەتكە ئىگە. ئۇنىڭ بايانلىرى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مەللەتلىرىنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىشتا ئىنتايىن مۇھىم ۋە پايدىلىق، چۈنكى ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئەينى زاماندىكى ئەھۋالنى ئۆزگۈزۈپ بىلەن كۆرۈپ مەلۇمات قالدۇرغان كىشى. ئۇنىڭ ئۆز ۋاقتىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا توغرىسىدا بەرگەن مەلۇماتى ھېلىمۇ خېلى ياخشى يازما يادىكارلىق ھېسابلىنىدۇ. مەلۇم جەھەتتىن ئالغاندا بىردىنبىر تارىخىي شاھىددۇر.

ئىمىنى باتتۇتانىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا توغرىسىدىكى ساياھەت خاتىرىسى خارەزمى بايان قىلىشتىن باشلىنىدۇ. خۇددى ئا. يۇ. ياكۇ بوۋسكى كۆرسىتىپ ئۆتكەندەك، XIV ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ بايانلىرى بىردىنبىر شاھىددۇر. ئىمىنى باتتۇتا خارەزمىنىڭ پايتەختىنى مۇنداق تەسۋىرلەيدۇ. «..... بۇ بىر ئىنتايىن ھەشەمەتلىك، ئىنتايىن كىچىك، ئىنتايىن زور بولغان تۈرك شەھىرى ئىكەن، ئۇنىڭ تولۇق چىرايلىق بازارلىرى، ئازادە كوچىلىرى بار ئىكەن. تاشقى كۆرۈنۈشى كىشىلەردە چوڭقۇر تەسىرات قالدۇرىدىكەن. ئاھالىسى كۆپ بولۇپ، گويى دېڭىز دولقۇنىدەك قاينام - تاشقەنلىققا چۈمگەن ئىكەن. بۇ شەھەرگە ئۆزبېك سۇلتانى ئەۋەتكەن ئەمىر قۇتلۇق تۆمۈر ھۆكۈمرانلىق قىلىدىكەن. ئەمىر مەدىرىس ۋە ئىمارەتلەرنى سالدۇرغان ئىكەن. مەسچىتلەر بولسا ئۇنىڭ دىنىغا ئىخلاس مەن ئايالى تۇرابىك خاتۇن تەرىپىدىن سالدۇرۇلغان ئىكەن. خارەزمىدە بىر شەپاخانە بولۇپ، ئۇنىڭدا نىسبىي جەمەتىدىن چىققان سۈرىيىلىك بىر دوختۇر ئىشلەيدىكەن، ئۇ سۈرىيىنىڭ ساخىمۇن دېگەن يېرىدىن كەلگەندەك قىلىدۇ».

خارەزمىنىڭ ئاھالىسى توغرىسىدا ئىمىنى باتتۇتا مۇنداق دەيدۇ: «مەن دۇنيادا خارەزمىلىقلەردەك ئاقكۆڭۈل، ئالەمچان، ياقا - يۇرتتىن كەلگەنلەرگە مېھماندۇست

لۇق قىلىدىغان خەلقلەرنى ئۇچراتىمىغانىدىم».

سايىھەتچى يۇقىرىقىلارغا ئۇلاپلا ئامۇ دەرياسىغا دائىر بەزى ئەھۋاللارنى بايان قىلىدۇ: «بۇ جەننەتتىن باشلانغان تۆت دەريانىڭ بىرىدۇر، بۇ دەريا ۋولگا دەرياسىغا ئوخشايدۇ، قىشتا بەش ئاي مۇز تۇتۇدۇ، كىشىلەر ئۈستىدە ماڭالايدۇ، ئەگەر كىمىدە - كىم ئەمدىلا مۇز قېتىشىغا باشلىغان چاغدا مۇز ئۈستىدە ماڭسا، شۇ كىشى پالاكەتكە ئۇچرايدۇ. يازدا كىشىلەر كىمىگە ئولتۇرۇپ تېرىمىزغا كېلىپ ئۇ يەردىن ئارپا، بۇغدايلارنى توشۇپ كېتىدىكەن، سۇنىڭ ئېقىشى بويىچە ماڭسا تېرىمىزغا 10 كۈندە بارغىلى بولىدىكەن».

ئىبنى باتتۇتا خارەزمنىڭ مەركىزىگە كەلگەندە، دەسلەپتە شەھەرنىڭ سىرتىدا تۇرغان. ئۇنىڭ بىر سەپەردىشى باش ھاجى سادىر ئەبۇ ھاپى ئۆمەر ئەل بەكرى بىلەن كۆرۈشۈشكە بارغان، ئۇ سايىھەتچىنىڭ كەلگەنلىكىگە دائىر ئەھۋاللار توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: «... ھاجى كېلىپ ئىبنى باتتۇتانى كۈتۈۋالدى ۋە (سىلەر كۈندۈزى شەھەرگە كىرەلمەيسىلەر، مەن ياردەمچىم شىر ئەلى ئىسلامنى سىلەرنىڭ يېنىڭلارغا ئەۋەتەي، سىلەر ئۇنىڭ بىلەن يېرىم كېچىدە شەھەرگە كىرىڭلار) دېدى، بىز دېگىنىدەك قىلدۇق». ئىبنى باتتۇتا مۇنداق دەيدۇ: «بىز يېڭى مەدىرىس ئىچىدە ياتتۇق. ئىلگىرى بۇ يەردە ئادەم ياتىمىغانىكەن. بامىدات نامىزدىن كېيىن ھاجى شەھەرنىڭ بىر توپ مۆتمۈەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ بىزنىڭ قېشىمىزغا كەلدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە مەۋلانە خوسامىددىن، مەۋلانە زەينىددىن ئەل مەقدىسى، مەۋلانە رىدائىددىن يەھيا، مەۋلانە فادلالاخ ئاررىسداۋى، مەۋلانە جالالىددىن ئەل ئىمادى ۋە مەۋلانە شەمسىددىن ئەسسانجارى ھەم خارەزم ئەمرىنىڭ ئىمامى قاتارلىقلار بار ئىكەن. ئۇلار ئادالەتنى خېلى ياقتايدىغان، كىشىلەرنى قايىل قىلىدىغان كىشىلەر ئىكەن. ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى مۇتازىلىتىك مەزھىبىدىكىلەر بولسىمۇ بۇنى ئاشكارىلىمايدىكەن، چۈنكى ئۆزبېك سۇلتانى ۋە بۇ شەھەرنىڭ ئەمرى قۇتلۇق تۆمۈر سۇننىي مەزھىبىدە ئىكەن». ئىبنى باتتۇتا باشلىقلارغا مۇتازىلىتىك مەزھىبىنىڭ ئەقىدىلىرى كەڭ تارقالغان بولسىمۇ ۋەزىپە ئۆتۈگۈچىلەر سۇننىيلەر مەزھىبىنىڭ دىنىي قائىدىلىرىگە قاتتىق ئەمەل قىلىدىكەن، دېگەننى ئۇقتۇرۇپ قويماقچى بولىدۇ. ئىبنى باتتۇتا قوشۇمچە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: خارەزم دە دىننى تەرغىپ قىلىدىغان، دىننى مەدەيىلەيدىغان بىر گۇرۇھ بار ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ كاتتىلىرى مەۋلانە زەينىددىن ئەل مەقدىسى بىلەن مەۋلانە خوسامىددىن ئەل ماشاتى بولۇپ، كېيىنكىسىنى دۇنيا بويىچە زوكۇنچى تىۋىت دىن تارقاتقۇچىنىڭ بىرى دېيىش مۇمكىن».

خارەزم ئەمىرىنىڭ ئەمىنى باتتۇتانى قوبۇل قىلغانلىقى ۋە ئەمىرنىڭ ئوردىسىغا دائىر ئەھۋاللارنى ئەمىنى باتتۇتا مۇنداق دەپ تەپسىلىي تەسۋىرلەيدۇ:

«قۇتلۇق ئەمىر، تۆمۈر ئۇلۇغ زات. ئۇنىڭ ئەسمى ئىنتايىن ئېسىل تۆمۈر قورال دېگەن مەنىدە. ... بۇ ئەمىر بۈيۈك ئۆزبېك سۇلتانى مۇھەممەتنىڭ ئانا جەمەت بىر نەۋرە ئۇكىسى شۇنداقلا مۇھەممەتنىڭ ئەمىرلىرىنىڭ ئەڭ بۈيۈك ئەمىرى. لىرىدىن بىرى، ئۇ خۇراساننىڭمۇ ۋالىيىسى. ئۇنىڭ ئوغلى خىزار ئۆزبېك يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان سۇلتاننىڭ قىزىنى ئالغان ... ئۇنىڭ خوتۇنى تۇرا ئۆزبېك خاتۇنىنىڭ ئاقسۆڭەكلەر جەمەتىدىن ئىكەنلىكى ھەممىگە ئايان ...

بىز ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئەچى ئاساسەن ياغاچتىن ياسالغان چوڭ مېھمان-خانىسىغا، ئۇنىڭدىن كېيىن كىچىك مېھمانخانىسىغا كىردۇق، ئۇنىڭ ئۈستىدە ئالتۇن ھەل بېرىلگەن ياغاچتىن ياسالغان گۈمبەز بار ئىكەن. تاملىرى رەڭگى-رەڭ توقۇلمىلار بىلەن زىننەتلەنگەن. تۇرۇسىغا سېرىق تاۋار - دۇردۇن يېپىشتۇرۇلغان ئىكەن ...»

ئەمىنى باتتۇتاننىڭ يۇقىرىقى بايانلىرىدىن، موڭغۇللارنىڭ بېسىپ كىرىشى ۋە ھۆكۈمرانلىقى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراتقان، ئېرىق - ئۆس-تەڭلەرنى ۋەيران قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، ئەمما XIV ئەسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە خارەزم ئاساسەن ئەسلىگە كېلىپ، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ئەڭ زور مەدەنىيەت، سودا ۋە ئىقتىسادىي مەركىزىگە ئايلانغانلىقىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. سودا ئىشلىرىنىڭ گۈللىنىشىگە ئەگىشىپ ئوتتۇرا شەرق، يېقىن شەرق ۋە يىراق شەرقتىكى ھەر قايسى دۆلەتلەرنىڭ نۇرغۇن مەھسۇلاتلىرى ئارقا - ئارقىدىن توشۇپ كېلىنىشكە چەك، خارەزم نۇرغۇن خەلقئارا سودا كارۋانلىرىنى ئۆزىگە جەلپ قىلغان. شەھەرگە كىرمەكچى بولغانلارنىڭ كۆپىنچىسى ساياھەتچىلەر ياكى چەت ئەل سودا كارۋانلىرىنىڭ كەينىدە تۇرۇشى كېرەك ئىكەن. ئەمما ئادەم كۆپ ئەھۋالدا شەھەر قوۋۇ-قى ۋە تامۇزنا خادىملىرى ئۇلارنى شەھەرگە كىرگۈزمەيدىكەن. ھەركۈنى شەھەردە رېتى بويىچە سەپراس بولغانلارلا شەھەرگە كىرەلەيدىكەن. دەل شۇ چاغدا خارەزم-نىڭ ئەڭ ئالىي دەرىجىلىك ئەھلدارى ھاجى ئەمىنى باتتۇتا ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ كەلگەنلىكىدىن ۋاقىپلىنىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ تاڭ ئەندىلا سۈزۈلگەن چاغدا شەھەرگە كىرىشىنى تەكلىپ قىلىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ساياھەتچىنىڭ ئەمىرى ئەمىر قۇتلۇق تۆمۈر ۋە ئۇنىڭ ئايالى تۇرا ئۆزبېك خاتۇن توغرىسىدىكى بەزى ئەھۋاللارنى بايان قىلىپ خاتالىقىمۇ ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە. ئۇلار شەھەرنىڭ ئاۋاتلىشىشى، شەھەر ئەس-

ئىمپېرىيىنى مۇكەممەلەشتۈرۈش جەھەتتە، شۇنىڭدەك ھەر قايسى رايونلارنىڭ مەدەنىي ھاياتىنى جانلاندۇرۇشتا ئۆز رولىنى ناھايىتى زور دەرىجىدە جارى قىلدۇرغان. ئىبنى باتتۇتا يۇقىرىقىلارغا ئۇلاپلا مۇنداق كۆرسىتىدۇ: سوۋېت ئىتتىپاقى تارىخشۇناسلىرىنىڭ تارىخ كىتابلىرىدا قۇتلۇق تۆمۈرنىڭ نامىنىڭ ئاندا - ساندا تىلغا ئېلىنغانلىقىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۇلارنىڭ پائالىيىتى ھازىرغىچە ئاساسەن تەتقىق قىلىنمىدى، ئالتۇن ئوردا خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى خارەزم ئۈچۈن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى، خارەزمغا ئەمەلدار قىلىپ تەيىنلەنگەنلەر ئۇ خانلىقنىڭ خان ئوردىسىنىڭ يېقىن كىشىلىرىدىن ئىدى. قۇتلۇق تۆمۈر ئۇ تەختكە چىقىشقا ياردەملەشكەن ئۆزبېكخان (1310 - 1340) سۇلتاننىڭ يېقىن ئادىمىدەك قىلىدۇ، ئۇ ساراي ئوردىسىدا مۇھىم رول ئوينىغان.

XIV ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى خارەزم ئالتۇن ئوردا خانلىقىنىڭ ئىقتىساد، سودا - تىجارەت ۋە سىياسىي تىۋرۈكى ئىدى، ئۆزگەنچ شەھىرى بولسا ئۇنىڭ مەدەنىيەت مەركىزى ئىدى. ئىبنى باتتۇتاننىڭ بايانلىرىنىڭ ئىسپاتلىشىچە، ئۆزگەنچ مۇسۇلمان دۇنياسىنىڭ ئالىملىرى، شائىرلىرى، يازغۇچىلىرى، پەيلاسوپلىرى ۋە روھانىيلىرىنى ئۆزىگە جەلىپ قىلغان. ئۇلار ئۇ يەردە تىۋرۈپ مەدرىسەلەر ۋە قىرائەتخانىلاردا ئىلىم تەھسىل قىلغان، ئۇ يەردە نۇرغۇن پەننىي كىتابلار ساقلانغان. ئۆزگەنچنىڭ ئۆلىمالىرى، ئالىملىرى، مۇتەپەككۈرلىرى مۇستەقىل ھالدا مۇھاكىمە ۋە تەتقىقات ئېلىپ بارغان، لېكىن ئۇلارنىڭ يەكۈنى ھېمىشە ئورتودوكسىيال مەزھىپىدىكىلەر بىلەن سۇننىي مەزھىپىدىكىلەرنىڭ ئەقىدىلىرىگە ماس كەلمىگەن. ئىبنى باتتۇتا مەلۇمات بېرىشىچە، ئۆزگەنچتىكى روھانىيلارنىڭ كۆپىنچىسى مۇتازىلىتىك مەزھىپىدىكىلەر ئىكەن. ئۆزگەنچ ئالتۇن ئوردا خانلىقىنىڭ پايتەختى ساراي بەركە ۋە باشقا شەھەرلەردىكى روھانىيلار، شائىرلار ھەم يازغۇچىلارغا تەمىنات يەتكۈزۈپ بېرىدىغان ئورۇندۇر.

ئۇلارنىڭ ئىدىيىلىرى خەلىق ئارىسىدا تارقالغاچقا، ئالىتۇن ئوردا خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى ئۇلارغا ئىنتايىن ئەھمىيەت بەرگەن بولۇشى مۇمكىنلىكىنى چەتكە قېقىشقا بولمايدۇ. ئىبنى باتتۇتا ساراي بەركە توغرىسىدا مەلۇمات بېرىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە ئۆزبېك خانلىقىنىڭ پايتەختى ئەتراپىدىكى شەيخۇلئىسلام نومان ئادىنا ئەل خارەزمىنىڭ گۇمبىزى توغرىسىدا تۇختالغان. سۇلتان ھەر ھەپتىنىڭ جۈمە كۈنى بۇ يەرگە كېلىپ بىر قېتىم تاۋاپ قىلىدىكەن، «سۇلتان ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ سەھىمى ۋە ئۇن چىقارماي دۇئا - تاللاۋەت قىلىپ ئۆزىنىڭ تەقسۇدادلىقىنى ئىپادىلەيدىكەن، ئەكسىچە شەيخۇلئىسلام ئۆزىگە

تەمەننا قويۇش پوزىتسىيەسىنى تۇتىدىكەن. ئۇنىڭ نامراتلارغا، بىستەلەيلەرگە ۋە چەت ئەللىكلەرگە نۇتقان پوزىتسىيەسى سۇلتانغا تۇتقان پوزىتسىيەسىگە زادىلا ئوخشاشمايدىكەن. سۇلتانغا ئەدەپنامە، مەسئۇلىيەت، ناھايىتى ھۆرمەتلەش پوزىتسىيەسىنى تۇتىدىكەن.

ئىبنى باتتۇتانىڭ ئۇ جايىدىكى ئىمارەت خارابىلىرى ۋە شەھەر قۇرۇلۇشى توغرىسىدا قالدۇرغان مەلۇماتىمۇ خېلى ئەھمىيەتلىك. ئۇ بەزى مەسچىت، مەدرىس، ئوردا، بازار، بازارلىرى ناھايىتى ماھىرىلىق بىلەن تەسۋىرلىگەن. ئۇلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ خارابىلىرى ھازىرمۇ بار. ساياھەتچىنىڭ دوكلاتىدىن بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ مۇكەممەللىكى جەھەتتە ئالتۇن ئوردا خانلىقىنىڭ ئىككى پايىتەختى — ساراي بەركە بىلەن ساراي باتۇدىكى ئىمارەتلەر كۆركەملىك ۋە نەپىسلىكتە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى شەھەرلەرنىڭكىدىن ئېشىپ چۈشكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

ئىبنى باتتۇتا كىيات ۋە ۋابكىمىت شەھەرلىرىدىن ئۆتۈپ بۇخاراغا كېلىدۇ. بۇخارادا بۇ يەرنىڭ ھەممە جايلىرى قىرغىز خانلىقىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىنىڭ ۋەيرانچىلىقىغا ئۇچرىغانلىقىنى كۆرىدۇ. ھەممىگە مەلۇمكى، بۇخارا 1220 - يىلىدىن 1270 - يىلىغىچە موڭغۇل قوشۇنلىرىنىڭ ئۈچ قېتىملىق بۇلاڭ - تالىڭغا ۋە ۋەيران قىلىشىغا ئۇچرىغانىدى. ئىبنى باتتۇتا بۇخاراغا يېتىپ كەلگەن چاغدا بۇ قەدىمكى داڭلىق شەھەرنىڭ بازارلىرى، مەسچىت - مەدرىسلىرى خانىۋەيران بولۇپ كەتكەنىدى. ئەمما تىز پۈكۈپ بېقىنغان ئاھالىلەر ئۆزلىرىنىڭ خارەزم ۋە باشقا دۆلەتلەرنىڭ تاجاۋۇزغا ئۇچرىمىغانلىقىنى ئىسپاتلاشتى. «ئىبنى باتتۇتا مۇنداق دەيدۇ: «شۇڭا ئۇلار دىنىي ئەسەبىيلىكنى مەدەپىيەلەپ، يالغان سۆزلەيدىكەن ۋە ھەقىقەتنى ئىنكار قىلىدىكەن. ھازىر ئۇ يەردە بىلىۋالغىدەك بىلىم، ئىلىم ساھەسىدىكى كىملىرىنىڭ دىققىتىنى قوزغىيالىغىدەك كىشى قالمىدى».

ئىبنى باتتۇتا يەنە مۇنداق دەيدۇ: «بىز بۇخارا ئالىم ئىمامىنىڭ قەبرىسىنى تاۋاپ قىلدۇق. بۇ ئىمام رەئەل جامى ئەسساخىخ» (رەھەققىي ھەدىسلەرنىڭ توپلىمى) دېگەن ئەسەرنىڭ مۇھەررىرى، مۇسۇلمانلارنىڭ داھىسى ئەبۇ ئابدۇللا ئەل بۇخارىدۇر. ئۇ قەبرىنىڭ ئۈستىدە بۇ رەقىسە سۇلغە رايىپ» دېگەن ئەسەرنىڭ مۇھەررىرى مۇھەممەت ئىبنى ئىسمايىل ئەل بۇخارىنىڭ قەبرىسىدۇر دېگەن بېغىشلىما بار.

ئەمەلىيەتتە ئىبنى باتتۇتا بۇ يەردە بىر سەۋەنلىك سادىر قىلغان. ئۇ مەن بۇ-خارا شەھىرى ئىچىدىكى بۇخارا ئىمامىنىڭ قەبرىسىگە باردىم دەپ كېسىپلا ئېيتقان. بېلىش كېرەككى، يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان قەبرىنىڭ ئىزى ھېلىمۇ سەمەرقەنتتە

بار. ئەمما بۇنىڭلىق بىلەن ئاپتورنى بەك ئەيىبلەپ كەتكىلى بولمايدۇ. چۈنكى ئۇ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھى ھىندى ئوكياندا بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچرىغاندا ئۇزىنىڭ بۇخا- رادا يېزىپ قالدۇرغان خاتىرىسىنى يوقىتىپ قويغانلىقىنى ئېتىراپ قىلغانىدى. ئىبنى باتتۇتا بۇخارا دىن ماۋارائۇننەھرگە كېلىپ سۇلتان ئالاھىددىن تار- ماشىرىنىڭكىدە تۇرىدۇ. ئۇ بۇ سۇلتان ۋە ئۇنىڭ ئىككى ۋازىسى توغرىسىدا توختى تىلىدۇ. بولسۇپمۇ ئۇنىڭ كونا ئىستەكلەردىن ۋازكەچكەنلىكىنى، ئەمما چىڭگىزخان قۇرغان دۆلەتنىڭ قانۇن - نىزاملارىدا بەلگىلەنگەن ئىقتىسادىي تەرەققىياتقا يېتەل- مىگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ، ھۆكۈمرانلارنىڭ ئىرق جەھەتتىن تەركىب تېپىشى قاتارلىق ئەھۋاللار توغرىسىدىكى ماتېرىياللارنى نەقىل كەلتۈرىدۇ. ئىبنى باتتۇتا- تانىڭ بايانلىرىنى تارىخشۇناسلارنىڭ كېيىنرەك يازغان مەلۇماتلىرى بىلەن سېلىشتۇر- غاندا، ئۇلۇغ ساياھەتچى گەرچە بەزى ۋەقەلەرنى يىل تەرتىپى بويىچە تەپسىلىي بايان قىلىشتا قىسمەن سەۋەنلىكلەرنى سادىق قىلغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇ قارماشىرىن ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىلىدىكى ئىجتىمائىي تورمۇشنى ھەقىقىي تۈردە بايان قىلىپ، ئۇزىنىڭ سىياسىي غايىسى ۋە ئەسلاھات ئېلىپ بېرىشتىكى ھەقىقىي سەۋەبى ۋە ئۇنىڭ خاراكتېرىنى ئېچىپ بەرگەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

ئىبنى باتتۇتا يەنە ئىستىمۇشكى بەزى بۈيۈك ئىمارەتلەرنىڭ خارابە ئىز- لىرى ساقلىنىپ قالغان شەھەر سەمەرقەنتنى زىيارەت قىلىدۇ. «بۇ دۇنيا بويىچە ئەڭ ئېسىل شەھەرلەرنىڭ بىرى». ئىبنى باتتۇتا مۇنداق دەيدۇ: «بۇ شەھەر زەرەپشان دەرياسى بويىغا جايلاشقان. دەريا ياقىسىدا سۇ چاقىلىشى بار ئىكەن، گۈللۈكلەر سۇ باشلاپ سۇغۇرىلىدىكەن، دەريا ياقىسىدا شەھەر ئاھالىلىرى دەم ئالغاندا ئولتۇ- رىدىغان ئورۇندۇقلار ۋە يېمەك - ئىچمەك دۇكانلىرى بار ئىكەن». ئىبنى باتتۇتا يۇقىرىقىلارغا ئۇلاپلا يەنە كۆپ قىسمى خارابىلىققا ئايلىنىپ كەتكەن، ئىسوزدا - قەسىر ۋە ئۆي - ئىمارەتلەر ئۈستىدە توختىلىدۇ. ئىبنى باتتۇتا سەمەرقەنت ئاھالى- لىرىنىڭ چەت ئەللىكلەرگە مەرتلىك ۋە دوستانىلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىدىغانلىقىنى مەدھىمەلەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا كۇسما ئىبنى ئابباسنىڭ قەبرىسىگە ئائىت بەزى ئەھۋاللارنى بايان قىلىدۇ. كۇسما ئىبنى ئابباس شەھەرنى ئىگىلىۋالغان تاجاۋۇز- چىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەنىدى. «سەمەرقەنت ئاھالىلىرى ھەر ھەپتىنىڭ دۈ- شەنبە، جۈمە كۈنى كېچىسى بۇ قەبرىنى تاۋاپ قىلىپ تۇرىدىكەن. تاتارلارمۇ كېلىپ ئۇ يەرنى يوقلاپ تۇرىدىكەن. ئۇلار نۇرغۇن ئۆشۈر - زاكاتلار - بۇقا، قوچقار، دەرھەم، دىنار - لارنى نامراتلارنىڭ ئوزۇق - تۈلۈكى ۋە قەبرىستانلىق- تىكى شەيخلەرنىڭ خىراجىتى ئۈچۈن خەيرى - ساخاۋەت قىلىدىكەن.

ئىبنى باتتۇتا سەھەرمەنتتىن ناسافقا، ئاندىن تەرمەزغا بارىدۇ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ. تېرىمىز «ناھايمى چوڭ شەھەر ئىكەن، ئۇنىڭ كۆركەم ئىمارەتلىرى، بازار-لىرى بار ئىكەن. ئېرىق - ئۆستەڭلەر ھەر تەرەپكە سوزۇلغانىكەن، نۇرغۇن گۈللۈك ۋە ئۈزۈملۈك بار ئىكەن. بۇ شەھەردىكى 温蕉 (بانان ؟) ناھايمى تاتلىق ئىكەن. گۆش ۋە سۈت كۆپ ئىكەن. شەھەر ئاھالىلىرى سەرراپتا سۈتىنى سۇپۇن ئورنىدا چېچىنى يۇيۇشقا ئىشلىتىدىكەن. بۇنداق قىلغاندا، چاچ پارقەراپلا قالماي، كىشىمۇ ئۆزىنى سالقىن، ناھايمى ھوزۇر ھېس قىلىدىكەن».

شۇنىڭدىن كېيىن ئىبنى باتتۇتا جەيبۇن دەرياسىدىن ئۆتۈپ خۇراسان رايونىغا بارىدۇ. ئۇ ۋەيران بولۇپ كەتكەن، ئادەم قالغان بىلەن شەھەرنى مۇنداق دەپ تەسۋىرلەيدۇ: «كىشىلەر بىلەن شەھەرنىڭ بىر قىسمى ياخشىراق ساقلىنىپ قالغان ئىمارەتلىرىنى كۆرگەندە ئۇنىڭ ئىلگىرىكى ئاۋات شەھەر ئىكەنلىكىنى ئەسكە ئالىدۇ. قەدىمكى چاغلاردا ئۇ شەھەر تىك، دائىرىسى كەڭ شەھەر ئىدى. ئۇنىڭ مەسچىتى ۋە مەدرىسىلىرىنىڭ خارابىلىرىدىكى ۋە باشقا ئىمارەتلىرىدىكى رەڭلىك نەقىشلەر ھېلىمۇ بار ئىكەن.»

ئۇنىڭدىن كېيىن ئىبنى باتتۇتا ھىراتقا كېلىدۇ. ئۇ ھىراتنى خۇراسان رايونى بويىچە ئاھالىسى ئەڭ زىچ شەھەر دەپ ئاتايدۇ.

كىشىلەر ئىبنى باتتۇتانىڭ ئەسىرىدىكى بەزى مەلۇماتلاردىن ھىراتنىڭ ھۆ-كۈمرانى ھۈسەيىن سۇلتان غىياسەددىن ئەل گۈرى سۇلتانىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى بىلەلەيدۇ. داڭلىق سۇلتان ھۈسەيىن غىياسەددىن ئەل گۈرى سۇلتانىنىڭ ئوغلىدۇر. ئېيتىلىشىچە، ئۇ سىرلىق ۋە بەخت - سائادەت ئېلىپ كەلگۈچى ئىكەن، ئۇ ئىككى قېتىم ئاللاخاننىڭ مەدىنى ۋە ياردىمىگە ئېرىشىپ، كۆپچىلىكىنى ھەيران قالدۇرغان. بىرىنچى قېتىم ئۆزىگە قارشى چىققان سۇلتان خەلپى بىلەن توقۇنۇشۇپ قېلىپ ئۇنى ئەسەر ئالغان. ئىككىنچى قېتىم ئۇ رافىزى تەرەپدارىدىن بولغان سۇلتان مەسئۇدقا قارشى جەڭگە ئۆزى رەھبەرلىك قىلغان، ئاخىرى مەسئۇد يېڭىلىنىپ، قېچىپ كەتكەن، شۇنىڭ بىلەن تەختىدىن مەھرۇم بولغان. سۇلتان ھۈسەيىن ئۆز ئۆكەسى ھاپىزى ئۆلگەندىن كېيىن تەختكە چىققان. ھاپىزى بولسا ئاتەسى غىياسەددىننىڭ ئورنىغا ۋارىسلىق قىلىپ سۇلتان بولغانىدى.

شۇنىڭغا دىققەت قىلىش لازىمكى، ئىبنى باتتۇتا بۇ يەردە ھاپىزى ۋە ھۈسەيىننىڭ ئاكىسى شەمسەددىن مۇھەممەت قۇرغان سۇلالە توغرىسىدا توختالمىغان، خاتىرىلەرگە ئاساسلانغاندا، بۇ سۇلالە كۆپ دېگەندە ئون ئايىچە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان.

ئىبنى باتتۇتا خۇراسان، سەبزاۋار ۋە نىشاپوردا قۇرۇلغان سەربىدارلار ھاكىمىيەتنىڭ ئۆتمۈشى توغرىسىدا يېتەرلىك دەرىجىدە تەپسىلىي توختالغان. بۇ ھاكىمىيەت ھۈستەقىل دۆلەت سۈپىتىدە يېرىم ئىسىزچە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان. ئىبنى باتتۇتا بۇ ھەقتە ئالاھىدە مۇھىم ماتېرىياللارنى قالدۇردى. ئۇ ماتېرىياللار دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغانلار تېخىمۇ ئاڭكۆڭۈل كېلىدۇ دەيدىغان قاراشنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بەردى، سەربىدارلار دۆلىتىنىڭ كۈندۈلۈك تۇرمۇشىنىڭ ھەقىقىي كارتىنىسىنى جانلىق تۈردە سۈرەتلەپ بەردى. «خۇراساندا ئىككى كىشى بار» دەيدۇ باتتۇتا: «بىرسى مەسئۇد يەنە بىرسى مۇھەممەت، ئۇلارنىڭ بەش باتۇر ھەمراھى بار. ئۇلار ئىراقنىڭ داڭلىق رىستارىدۇر، لېكىن خۇراساندا ئۇلارنى «سارباگلار» (ئاسىيلىق قىلغانلارنى دارغا ئاسقۇچىلار دەپ قارايدۇ. مەغرىپتە بولسا ئۇلارنى «سۆكۈرلەر» (قاراچۇغا - قۇزغۇنلار) دەپ ئاتىشىدۇ. بىر قېتىم سەربىدارلار بېخاك شەھىرىگە ھۇجۇم قىلىپ ئۇنى ئىگىلىۋالغان، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا باشقا شەھەرلەر - نىمۇ ئىشغال قىلىپ نۇرغۇن مال - مۈلۈك توپلىغان، ئەسكەر ئالغان ۋە ئۆزىگە لازىملىق ئات - ئۇلقلارنى تەييارلىغان... قاچقان قۇللارمۇ ئىسىيانچىلار قوشۇنىغا قوشۇلغان. قاچقان قۇللارنىڭ ھەر بىرىگە مەسئۇد ئات ۋە پۇل بەرگەن؛ ئالاھىدە باتۇرلۇق كۆرسەتكەنلىرىنى مەسئۇد ئەترەت باشلىقلىقىغا تەيىنلىگەن. ئۇنىڭ مۇشۇنداق كىشىلەردىن تەشكىل تاپقان قوشۇنىنىڭ ئادەم سانى ناھايىتى كۆپ بولغاچقا، مەسئۇدنىڭ ئەمەلىي كۈچىمۇ خېلىلا كۈچەيگەن... مەشھەدى تۇستارافىز تەرەپدارلىرىنىڭ ھاسان ئىسىملىك دىنىي قائىدىلەرگە قاتتىق ئەمەل قىلىدىغان شەيخۇلىئىسلامى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەرىكىتى شەيخۇلىئىسلام ھاساننىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەن، ئۇلار ئۇنى خەلىپە دەپ ئاتىغان. شەيخۇلىئىسلام ھاسان سەربىدارلار تەشەببۇس قىلغان ھەققانىيەتنى ۋە دىنغا ئىشىنىشىنى تەرغىپ قىلغان. ئۇنىڭ زېمىن دائىرىسىدە كىشىلەرنىڭ دىنغا ۋە دىنىي قائىدىلەرگە بولغان ئىخلاسىمەنلىكى ۋە ھۈرمىتى شۇ دەرىجىگە يەتكەنكى، چۈشۈپ قالغان يەردىكى دىنار ۋە دەرھەمگە ئىگىسىدىن باشقا ھېچكىم كۆز قىزىنى سالمايدىغان دەرىجىگە يەتكەن.

ئىبنى باتتۇتا سەربىدارلارنىڭ رەقىبى، ھىراتلىق مالىك مانىز زاندىدىن ھۈسەيىن كارتى مالىك بىلەن سەربىدارلارنىڭ داھىسى مەسئۇد ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن توقۇنۇشنى مۇنداق دەپ بايان قىلىدۇ: «رافىز تەرەپدارلىرى 150 مىڭ ئاتلىق ئەسكەر توپلاپ بۇشنىچ تۈزلەڭلىكىدە ھۈسەيىن بىلەن توقۇنۇشتى، دەسلەپتە ئىككى تەرەپ تىرىشىپ قالدى. كېيىن رافىز تەرەپدارلىرى يېڭىلىپ قالغاچقا، ئۇلارنىڭ سۇلتانى مەسئۇد قېچىپ كەتتى. ئۇلارنىڭ خەلىپىسى ھاسان باشچىلىقىدىكى 20 مىڭ كىشى داۋاملىق

قارشىلاشتى، ھاسان ۋە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئۆلتۈرۈلدى، 4 ھىسەپچە ئادىمى ئەسىرگە چۈشتى. بۇ ئەھۋاللارنى شۇ قېتىمقى جەڭگە قاتناشقان بىرەيلەن ماڭا ئېيتىپ بەردى.

ئىبنى باتتۇتا مۇنداق دەيدۇ: «جەڭ ئەتمىگەندە باشلاندى، چۈش ۋاقتىدا رافىز تەرەپدارلىرى يېڭىلىدى، بۇ چاغدا مالىك ھۈسەيىن ئاتىدىن چۈشۈپ نامەزىنى ئوقۇپ بولغان بولۇپ، قول ئاستىدىكىلىرى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلگەن يېمەكلىكلەرنى تىزىۋاتاتتى، باشقىلار ئەسىرگە چۈشكەنلەرنىڭ كالىسىنى كېسىۋاتقان چاغدا، ئۇ يېقىن ۋەزىرلىرى بىلەن بىخرامان يەپ - ئىچمەكتە ئىدى. ھۈسەيىن بۇ قېتىمقى زور نۇسرەتتىن كېيىن، پايتەختكە قايتتى بۇ قېتىمقى ئۇرۇش مەن ھىندىستاندىن كەتكەندىن كېيىن، يەنى 748 - يىلى (1347) يۈز بەرگەن.»

ئىبنى باتتۇتانىڭ مەلۇماتىدا ۋاقىت جەھەتتە خاتالىق بار. تارىخشۇناسلارنىڭ مەلۇماتىغا كۆرە، بۇ قېتىمقى ئۇرۇش 743 - يىلى 2 - ئاينىڭ 13 - كۈنى (1342 - يىلى 7 - ئاينىڭ 18 - كۈنى) زاۋې دېگەن جايغا ئىككى فەرسەخ كېلىدەيدىغان يەردە يۈز بەرگەن بولۇپ، ئۇ جەڭ ئۈچ كېچە - كۈندۈز داۋاملاشقان. خوندىمىر جەڭنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگۈچىنىڭ سۆزىنى نەقىل كەلتۈرۈپ بۇ قېتىمقى ئۇرۇشتا 8 ھەپتە كىشى ئۆلگەنلىكىنى ئىسپاتلىغان.

ساياھەتچى يەنە باشقا بىر مۇنچە شەھەرلەرگە، مەسىلەن، جام، نىشاپور، تۇس، مىشخېد، قۇددۇس، باگلان، كابۇللارغىمۇ بارغان ھەمدە ئۇ يەرلەر توغرىدا لۇق ناھايىتى قىزىقارلىق خاتىرىلەرنى قالدۇرغان.

قىسقىسى، ئىبنى باتتۇتانىڭ بىزگە قالدۇرۇپ كەتكەن دەسلەپكى قىسقىچە مەلۇماتىنى XIV ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيالىقلارنىڭ تۇرمۇشى، ئۆرپ - ئادىتى، جەمئىيەت تۈزۈلمىسى ۋە مەدەنىي پائالىيەتلىرىگە دائىر قىممەتلىك ماتېرىيال دېيىشكە بولىدۇ. شۇڭا، ئىبنى باتتۇتانىڭ «ساياھەت خاتىرىسى» نى تەھلىل ۋە تەتقىق قىلىش سوۋېت ئىتتىپاقى ئەربۇناسلىرىنىڭ ۋەزىپىسى بولدى.

«شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى ئۇچۇرى» ژۇرنىلىنىڭ 1987 - يىلى

8 - ساندىن تەرجىمە قىلىندى.

تەرجىمە قىلغۇچى: ھەبىيۇللا خوجا

ئىلمىي ماقالىلاردىن تەرمىملەر ۋە ئۇلارنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى

« چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈشتىن ئىلگىرى ئىسلام دىنىغا ۋە مىللىي مەسلىھەتتە تۇتقان پوزىتسىيىسى ۋە سىياسىتى » (ئاپتور : چېن گوگۇاڭ ، « غەربىي قىسىم ئىلىم مۇنبىرى » شىنجاڭ ، 1987 - يىل ، 9 - سان ، 36 - 49 - بەتلەر) .

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈشتىن ئىلگىرى ئىسلام دىنىغا ۋە مىللىي مەسلىھەتتە تۇتقان پوزىتسىيىسى ۋە سىياسىتى تەدرىجىي ئۆزگىرىش ، تەرەققىي قىلىش جەريانىنى باشتىن كەچۈرگەن . ئۇ دەسلەپتە ئاساسلىقى بۇددا دىنىغا ئېتىبار بېرىپ ئىسلام دىنىغا چەك قويۇشقا ئىپادىلەنگەن . دۆلەتنىڭ بىرلىككە كېلىش جەريانىنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ، چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى مىللىي سىياسەت ۋە دىنىي سىياسەتنى سىياسىي كۈرەشنىڭ ئېھتىياجى ۋە ئۆزگىرىش شەرتىگە ئۇيغۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن ، مۇسۇلمانلار بىلەن بىرلىشىپ جۇڭغارلارغا قارشى تۇرۇش سىياسىتىنى يۈرگۈزگەن . تىبەتنىڭ شىمالىي قىسمىنى تىنچلاندۇرغاندىن كېيىن ، چىڭ سۇلالىسى گەرچە تىنچلىق ئاساسىدا جەنۇبىي شىنجاڭنى بويسۇندۇرۇشقا بىر مەھەل كۈچ چىقارغان بولسىمۇ ، ئەمما ئۇ رايوندىكى ئىسلام دىنىنىڭ كونكرېت ئەھۋالىغا نىسبەتەن تارىخىي قارشى يېتەرسىز ۋە بىۋەقەتە ئەھمىيەتسەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىشى يېتەرلىك بولمىغانلىقى ئۈچۈن تەنتەربىيە قىلىشقا ، ئاق تاغلىقلارنىڭ قارا تاغلىقلارغا دىنىي جەھەتتە شەپقەتسىزلىرىچە زىيانكەشلىك قىلىشىغا ، شۇنداقلا كېيىن چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ فېئوداللىق دىنىي تەپرىقچى ھاكىمىيەت قۇرۇشتا چىڭ تۇرۇپ چىڭ سۇلالىسىگە قارشى كەڭ كۆلەمدە توپىلاڭ كۆتۈرىشىگە سەۋەب بولغان . بۇنىڭغا قارىتا چىڭ سۇلالىسى بويسۇنغانلارنى خاتىرە - جەم قىلىش ، بويسۇنمىغانلارنى يوقۇتۇش ۋە بۆلگۈنچىلىك سېلىپ پارچىلاش سىياسىتىنى ئارقىلىق مۇسۇلمانلارنى قايتا ئىتائەت قىلىشقا سەپەرۋەر قىلىش سىياسىتىنى قوللانغان . بۇ مەزگىلدىكى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىرىنىڭ شىنجاڭدىكى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مىللەتلەر ۋە دىنىي مەسلىھەتتە تۇتقان سىياسىتى توغرىسىدىكى تارىخىي تەجرىبىلىرى شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرگەندىن كېيىن ئىسلام

دىنى توغرىسىدىكى سىياسەتنى تۈزۈشتە مۇھىم ئۆرنەك بولغان. (ئەسلى ماقالە 9 نىڭ خەتلەك).

شىنجاڭنىڭ يېزا - بازار كارخانىلىرىنىڭ ئىسلاھات تەرەققىياتى مەسىلىسى ھەققىدە ئىزدىنىش» (ئاپتور: يۈەن جۈن «شىنجاڭ پىلانلىق ئىگىلىك تەتقىقاتى» 1987 - يىلى، كۆپەيتىلگەن 9 - سان، 22 - بەت).

يېزا - بازار كارخانىلىرىنىڭ ئورنى ۋە رولى ھەمدە ساقلىنىۋاتقان مەسىلەلەرگە ئاساسەن، تىۋەنسىدىكى بىر نەچچە جەھەتلەردىكى خىزمەتلىرىنى ياخشى ئىشلەش لازىم.

(1) دۆلەتنىڭ فاڭچىن - سىياسەتلىرى ۋە شۇ جاينىڭ ئەھۋالىغا ئاساسەن يېزا - بازار كارخانىلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش پىلانىنى تۈزۈپ چىقىش لازىم. (2) خەلق ئىگىلىكى تەرەققىياتىنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن، يېزا - بازار كارخانىلىرىنىڭ تەرەققىيات سۈرئىتىنى مۇۋاپىق بەلگىلەش لازىم. (3) ئەقىل بۇلىقىنى ئېچىشقا ئەھمىيەت بېرىپ، ھەر قايسى ساھەلەردىكى ئىختىساس ئىگىلىرىنى ئەپكىرىپ، پائال تۈردە مەبلەغ توپلاش لازىم. (4) يېزا - بازار كارخانىلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتا ئىقتىسادىي ئۈنۈمنى ئاشۇرۇشنى مەركەز قىلىش لازىم. (5) توغرا لىنىيەلىك ئىقتىسادىي ھەمكارلىقنى زور كۈچ بىلەن ئىلگىرى سۈرۈش لازىم. (6) ناھىيە دەرىجىلىك پىلان كۆمىتېتلىرى يېزا - بازار كارخانىلىرى ئۈچۈن مۇلازىمەت قىلىشتا، ئاساسلىقى ئىككى ئىشنى ياخشى قىلىش كېرەك. (ئەسلى ماقالە 4 نىڭ 100 خەتلەك)

«شىنجاڭنىڭ پىلانلىق باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىگە دائىر بەزى مەسىلىلەر ئۈستىدە ئىزدىنىش» (ئاپتور: چىڭ سۈيچۇ، «شىنجاڭ پىلانلىق ئىگىلىك تەتقىقاتى» 1987 - يىلى كۆپەيتىلگەن سانى).

ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ پىلانلىق باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىدە ساقلىنىۋاتقان مەسىلىلەر تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت: (1) تەشكىلى تۈزۈلمە جەھەتتە سىستېمىلارغا ۋە تارماقلارغا بۆلۈۋېتىش ئەھۋالى مەۋجۇت. (2) ھازىرقى تۈزۈلمىنىڭ ماكرو ۋە مىكرو جەھەتتىن تەدبىر بەلگىلەش ھوقۇقىنىڭ بۆلۈنۈشى نامۇۋاپىق بولغانلىقتىن تەدبىر بەلگىلەشتە ھەمىشە سەۋەنلىك كۆرۈلمەكتە. (3) باھا، باج، ئىمناۋەتلىك قەرز ھەر قايسى باشقا - باشقا سىستېمىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغاچقا، ئۇلار بىر - بىرىگە تازا ماسلىشىپ كەتمىگەنلىكى ئۈچۈن، ئىقتىسادىي پىشاي ئارقىلىق ئىگىلىك نى مۇۋاپىق، توغرا باشقۇرغىلى بولمايۋاتىدۇ. ئىقتىسادىي پائالىيەت ۋە پىلانلىق باشقۇرۇشنىڭ ئىسپاتى تەلپىگە ئاساسەن، ھازىرقى مەمۇرىي رايونلار ۋە مەمۇرىي تەۋەلىك مۇناسىۋىتى بويىچە پىلانلىق باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىنى ئۈزۈل -

كېسىل ئۆزگەرتىپ، ئىقتىسادىي رايونلار بويىچە پىلانلىق باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىنى ئورنىتىش، ئىقتىسادىي رايونلار بويىچە ئىقتىسادىي پائالىيەتلەرنى تەشكىللەش لازىم. ئەمما پىلانلىق باشقۇرۇش تۈزۈلمىسىنى ئورنىتىش ئالدى بىلەن ئەمگەك نىسبىتىنى ئىش تەقسىماتىدىكى ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىگە چوقۇم ئۇيغۇن بولۇشى لازىم. پىلانلىق باشقۇرۇش ئاپپاراتىنىڭ تەسىس قىلىنىشى يەنە باشقۇرۇش نىسبىتىنىڭ كۆپ قاتلاملىق خاراكتېرىنىڭ ئۆزىگە ئۇيغۇن بولۇشى كېرەك. (ئەسلى ماقالە 3800 خەتلىك)

«شىنجاڭنى غەربىي ئاسىياغا قارىتا ئېچىۋېتىش توغرىسىدا بىر نەچچە تەكلىپ»، (شىنجاڭنى سىرتقا قارىتا ئىشلىتىش ۋە غەربىي ئاسىيا تەتقىقاتى توغرىسىدىكى ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى) «شىنجاڭ گېزىتى»، 1988 - يىلى 1 - ئاينىڭ 3 - كۈنى .

1984 - يىلى، شىنجاڭ غەربىي ئاسىيادىن ئىمپورت قىلغان مالنىڭ سوممىسى 3 مىليون 580 مىڭ ئامېرىكا دوللىرىغا، ئېكسپورت قىلغان مالنىڭ سوممىسى 720 مىڭ ئامېرىكا دوللىرىغا يەتتى. شىنجاڭنى غەربىي ئاسىياغا ئېچىۋېتىشتە، ئېكسپورت پورتنى كۆپەيتىش، تاشقى پېرېۋوت توپلاشنى مەركەز قىلىش لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن تۆۋەندىكى تەكلىپلەرنى بېرىمىز: 1. نۆۋەتتە غەربىي ئاسىيادىكى بازارلارنىڭ ئېھتىياجى ۋە شىنجاڭنىڭ ئەۋزەللىكىگە ئاساسەن، ئېكسپورت قىلىنىدىغان تاۋارلارنىڭ قۇرۇلمىسىنى تەكشۈش لازىم. 2. ئېكسپورت قىلىنىدىغان تاۋارلارنى پىششىقلاپ ئىشلەيدىغان ئىشلەپچىقىرىش بازىلىرىنى قۇرۇپ چىقىپ، ئېكسپورت تاۋارلىرىنىڭ سۈپىتىنى ئۆستۈرۈش كېرەك. 3. ئۆزىمىزدە ئەمگەك كۈچى مول بولۇشتەك ئەۋزەللىكىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇپ، خام ئەشيانى ئىمپورت قىلىپ پىششىقلاپ ئىشلەش ۋە سىرتتىن ئېلىپ كېلىنكەن خام ئەشيانى پىششىقلاپ ئىشلەشنى زور كۈچ بىلەن راۋاجلاندۇرۇش كېرەك. 4. كۆپ خىل يوللاردىن پايدىلىنىپ، تۈرلۈك سودىلىشىش ئۇسۇللىرىنى قوللىنىپ، غەربىي ئاسىيادا سېتىش سىستېمىسىنى ۋە مۇلازىمەت قىلىش تۈزۈلمىسىنى بەرپا قىلىش لازىم. 5. توغرا لىنىيىلىك ئىقتىسادىي ھەمكارلىقنى داۋاملىق راۋاجلاندۇرۇش، بولۇپمۇ، ئېكسپورت ئارقىلىق تاشقى پېرېۋوت توپلاش ئىقتىدارىمىزنى ئۆستۈرەلەيدىغان سانائەت، سودا بىرلەشمە تىجارەت قىلىش شەكلىنى يۈكسەلدۈرۈش كېرەك. 6. شىنجاڭنىڭ تاشقى سودا كارخانىلىرى ئۈنۈر سالىشىش، كۆپ خىل ئىقتىدارغا ئىگە بولۇش، خەلقئارالىشىش يۆنىلىشىگە قاراپ تەرەققىي قىلىشى، مەملىكەت ئىچىدىكى ئېكسپورت تاۋارلىرىنى ئىشلەپچىقىرىش، چەت ئەللەرنىڭ سېتىش مۇلازىمەت قۇرلىرى بىلەن زىچ بىرلەشمە

تۈرۈلگەن ئىپكىسپورت سودا سىستېمىسىنىڭ دەسلەپكى قەدەمدە شەكىللىنىشىگە تەرىقىتىش لازىم. 7 - پىلانلىق، قەدەم باسقۇچلۇق ھالدا غەربىي ئاسىيادىن تاشقى مەبلەغ كىرگۈزۈش، ھەمدە مەركەزنىڭ شىنجاڭدا ئىقتىسادىي تېخنىكا بويىچە تېجىش رايونى تەسىس قىلىش توغرىسىدىكى تەكلىپنى بالدۇرراق تەستىقلاپ بېرىشنى ئۈمىد قىلىمىز. 8، غەربىي ئاسىياغا قارىتا ئەمگەك كۈچى ۋە تېخنىكا ئىپكىسپورت قىلىشقا ئەھمىيەت بېرىش، ساياھەت ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئارقىلىق غەيرى سودىدىن تاپىدىغان تاشقى پېرېۋوت كىرىمىمىزنى ئاشۇرۇش كېرەك. 9. سىرتقا قارىتا ئىشلىرىنى ئېچىۋېتىشنىڭ نېھتىيىچىغا ماسلىشىش ئۈچۈن، ئىشلىرىنى ساسلىقلارنى تەربىيەلەشنى كۈچەيتىش، سودا خادىملىرىنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈش كېرەك. غەربىي ئاسىياغا ئىشلىرىنى ئېچىۋېتىش مەسىلىسىدە، بىزنىڭ ستراتېگىيىلىك تەسەۋۋۇرىمىز مۇنداق: يېقىنقى مەزگىلدە (بەش يىل ئىچىدە) چەت ئەللەرنىڭ مەبلەغىدىن پايدىلىنىپ، شىنجاڭنىڭ سانائىتى، دېھقانچىلىقى، چارۋىچىلىقىنى تەرەققىي قىلدۇرۇپ، ئىقتىسادىي تېخنىكا ئېچىش رايونىدىن بىر قانچىنى ۋە ئىپكىسپورت تاۋارلىرىنى ئىشلەپچىقىرىدىغان بىر تۈركۈم بازىلارنى بەرپا قىلىش؛ ئىبارىلىقلىكى مەزگىل (10 يىل) دا: شىنجاڭ ئۆزىنىڭ خېلى قۇدرەتلىك بولغان ئىقتىسادىي، تېخنىكا كۈچى ئاساسىدا، غەربىي ئاسىياغا ئىپكىسپورت قىلىنىدىغان تاۋارلارنىڭ تۈرلىرىنى كۆپەيتىش؛ كېيىنكى مەزگىل (20 يىل) دا: شىنجاڭنى سودا، سانائەت، دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، پەن - تېخنىكا جەھەتتە ئومۇميۈزلۈك تەرەققىي قىلغان سىرتقا يۈزلەنگەن رايون قىلىپ قۇرۇپ چىقىش، (ئەسلى ماقالە 3300 خەتلىك).

«تۈركىيىنىڭ ئىقتىسادىي تەرەققىياتىدىن شىنجاڭنىڭ سىرتقا قارىتا ئىشلىرىنى ئېچىۋېتىش داۋامىدىكى ھەمكارلىقىنى كۈچەيتىش جەھەتتىكى ئۈستۈنلۈكىگە نەزەر» (ئاپتور: ۋۇشىلياڭ، شىنجاڭدا تۇنجى قېتىم ئېچىلغان غەربىي ئاسىيا تەتقىقاتى ۋە سىرتقا قارىتا ئىشلىرىنى ئېچىۋېتىش مۇھاكىمە يىغىنىنىڭ ئىلمىي ماقالىسى).

ھازىر شىنجاڭ 50 نەچچە ئەرەب دۆلىتى ۋە رايونلار بىلەن ئىقتىسادىي ھەمكارلىق ۋە سودا مۇناسىۋىتىنى ئورنىتىپ، تاشقى مەبلەغدىن پايدىلىنىش، تېخنىكا كىرگۈزۈش جەھەتتە مەلۇم نەتىجىگە ئېرىشتى. بۇ شىنجاڭنىڭ سىرتقا قارىتا ئىشلىرىنى ئېچىۋېتىشكە پايدىلىق. تارىخ، مەدەنىيەت، دىن قاتارلىق جەھەتلەردىكى مەنبەداشلىق مۇناسىۋىتى تۈپەيلىدىن، تۈركىيە، شىنجاڭغا ئالاھىدە قىزىقىدۇ ۋە ئىشلىتىپ بىلەن قارايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە ئۇلاردا بىر خىل سىرتلىق ھېسسىيات بار. شىنجاڭنىڭ سىرتقا قارىتا ئىشلىرىنى ئېچىۋېتىش تۈركىيەلىكلەر.

نىڭ شىنجاڭنىڭ ئۆتمۈشى، بۈگۈنى ۋە كەلگۈسىنى بىلىۋېلىشىغا ياردەم بولىدۇ.
تۈركىيەنىڭ سودا - سانائەت ساھەسىدىكى بىر مۇنچە زاتلار شىنجاڭ بىلەن
سودا جەھەتتە ھەمكارلىشىشىنى خالايدىغانلىقىنى ئارقا - ئارقىدىن بىلدۈرۈشتى،
ئۇلار شىنجاڭنىڭ كۆن - خۇرۇم ئىشلەش جەھەتتىكى يوشۇرۇن كۈچى ناھايىتى
زور، شىنجاڭدا كۆن - خۇرۇم سانائىتى ۋە خۇرۇم كېمىسى كېچىك
سانائىتىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا بولىدۇ دەپ قارايدۇ. كىشىلەر ئۆزۈمنى
پىششىقلاپ ئىشلەش جەھەتتە بىزنى بەزى تەجرىبىلەر بىلەن تەمىنلەشنى
خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. شىنجاڭدا دېھقانچىلىق - چارۋىچىلىقنى تەرەققىي
قىلدۇرۇشتا ئەۋزەل شەرت - شارائىت بار، تۈركىيەنىڭ كېسۋەز تېرىتىش،
ۋە ئۆزۈمچىلىك، دېھقانچىلىق ۋە قوشۇمچە مەھسۇلاتلىرى ۋە چارۋىچىلىق
مەھسۇلاتلىرىنى پىششىقلاپ ئىشلەش، دېھقانچىلىق قوشۇمچە مەھسۇلاتلىرى ۋە
چارۋىچىلىق مەھسۇلاتلىرىدىن ئىشلەنگەن ئېكسپورت تاۋارلىرىنى ئىشلەپچىقىرىش
قۇرۇلۇشىدا بىز بىلەن تەجرىبە، تېخنىكا، مەبلەغ جەھەتلەردە ھەمكارلىشىش
ۋە ئالماشتۇرۇش ئىمكانىيىتى بار. شىنجاڭنىڭ نېفىت، كۆمۈر ۋە سۇ بايلىقى
مول بولۇپ، نېفىت، توك ئېنېرگىيىسى، كۆمۈر خىمىيە سانائىتى، مېتاللورگىيە،
قۇرۇلۇش ماتېرىياللىرى، ماشىنىسازلىق، يېنىك سانائەت، توقۇمىچىلىق، يېمەك
لىكلەر سانائىتى قاتارلىق زامانىۋى سانائەت سىستېمىسى دەسلەپكى قەدەمدە
قۇرۇلۇپ، چەتئەن مەبلەغ ۋە تېخنىكا كىرگۈزۈش ئۈچۈن پايدىلىق شەرت -
شارائىت يارىتىلدى. تۈركىيە بۇ بىر نەچچە جەھەتتە، بولۇپمۇ سېمونت سانائىتى
جەھەتتە مەلۇم تەجرىبىگە ئىگە. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ مۇناسىۋەتلىك
تەشكىلاتى بىر نۆۋەت تەرەققىي قىلىۋاتقان دۆلەتلەرنىڭ سېمونت سانائىتىنى
تەرەققىي قىلدۇرۇش ئىلچى مۇھاكىمە يىغىنىنى تۈركىيەدە ئاچتى، يىغىنغا قاتناش
قان ۋەكىللەر تۈركىيەنىڭ بەزى سېمونت سانائىتى ئەسلىھەلىرىنى ئېكسپورتىيە
قىلغان، شىنجاڭنىڭ قاتناش - ترانسپورت ئىشلىرىنىڭ ئۈزلۈكسىز تەرەققىي
قىلىشى شىنجاڭنىڭ تۈركىيە بىلەن بولغان ئىقتىسادىي، سودا ھەمكارلىقىغا
قۇلايلىق شارائىت يارىتىپ بېرىدۇ. دىنىي ئېتىقاد ۋە ئۆرپ - ئادەت جەھەتتىكى
ئوخشاشلىق ئىككى دۆلەتنىڭ مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.
تۈركىيەنىڭ ئەستانبۇل ۋە پايىتەخت ئەنقەرە قاتارلىق چوڭ شەھەرلىرىدە
20 مىڭدىن كۆپرەك شىنجاڭلىق مۇھاجىر توپلامىپ ئولتۇراقلاشقان بولۇپ، ئۇلار
ئاساسلىقى سودىگەرچىلىك ۋە كۆن - خۇرۇم ئىشلەش بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.
ئۇلار جۇڭگو بىلەن تۈركىيە ئوتتۇرىسىدىكى دوستلۇقنى كۈچەيتىش، بولۇپمۇ

شىنجاڭ بىلەن تۈركىيە ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىسى كۈچەيتىشتىكى پايدىلىق ئامىلىدۇر. (ئەسلى ماقالە 9-بەتلىك خەتلىك).

«جۇڭگو تارىخىدىكى قۇدىلىشىش تىپلىرى ۋە ئۇلارنىڭ رولى» (ئاپتور: جۇ-جىنچى، «شىنجاڭ داشۇ ئىلمىي ژۇرنىلى» 1987 - يىلى، 4 - سان، 49 - 54 - بەتلەر. ئېلىمىز تارىخىدىكى قۇدىلىشىشنى ئاپتور تۆۋەندىكى ئۈچ خىل ئاساسىي تىپقا ئايرىغان: (1) مەركىزىي خانلىق پاسسىپ ئورۇنغا چۈشۈپ قالغان چاغدىكى پاسسىپ قۇدىلىشىش؛ (2) مەركىزىي خانلىق ئەشەببۇسكار ئورۇندا تۇرغان چاغدىكى ئاكتىپ قۇدىلىشىش؛ (3) چېگرا رايوندىكى ئاز سانلىق ھەللىكلەر ئارىسىدىكى قۇدىلىشىش، ئاپتور قۇدىلىشىش خەلق ئىچىدىكى يات ھەللىكلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئادەتتىكى نىكاھلىشىش ئەمەس، ئۇ روشەن سىياسىي تۈس ئالغان بولۇپ، ئىككى تەرەپنىڭ سىياسىي، ھەربىي، ئىقتىسادىي مۇناسىۋىتىدە تۆۋەندىكى بىرقانچە جەھەتلەردىن مۇھىم رول ئوينىغان دەپ قارايدۇ. (1) زىددىيەتنى پەسەيتىش، ۋەزىيەتنى ھۆقۇملاشتۇرۇپ، زېمىن دائىرىسىنى كېڭەيتىش؛ (2) باشقا دۆلەتلەر بىلەن يارىشىپ ئىتتىپاق تۈزۈش كېلىشىمى ئىمزالانغان؛ (3) ئىككى تەرەپنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشى ئىلگىرى سۈرۈلگەن ۋە تەرەققىي قىلغان؛ (4) ھەللىكلەرنىڭ تەبىئىي ھالدا ئاسسىمىلياتسىيە بولۇش ۋە قوشۇلۇش يۈزلىنىشى ئىلگىرى سۈرۈلگەن دەپ قارايدۇ. (ئەسلى ماقالە 6-بەتلىك خەتلىك).

«تارىم ئويمانلىقىدىكى قەدىمكى ئاساسلىق ئاھالىلەرنىڭ ھەللىك ئەۋەلىكىگە دائىر بىر نەچچە مەسىلە» (ئاپتور: ۋېي لياڭتاۋ، «شىنجاڭ داشۇ ئىلمىي ژۇرنىلى»، 1987 - يىلى، 4 - سان، 13 - 19 - بەتلەر).

ئاپتور تارىم ئويمانلىقىدىكى قەدىمكى ئاساسلىق ھەللىكلەرنىڭ ھەللىك ئەۋەلىكى مەسىلىسى ھەققىدە سۈبېيخەينىڭكىگە ئوخشىمايدىغان كۆز قاراشنى ئوتتۇرىغا قويدى. (1) ئاپتور «شىمالىي سۇلالە تارىخى. تېلىلار تەزكىرىسى»دىكى مۇناسىۋەتلىك تارىخىي ماتېرىياللارغا ئاساسەن VII - VIII ئەسىردە تارىم ئويمانلىقىدا ئۇيغۇر قەبىلىلىرى تېرىقچىلىق قىلغان دېگەن قاراشنى ئىسپاتلايدىغان تارىخىي ماتېرىياللار كەچىپ دەپ قارايدۇ. (2) يىمراق قەدىمكى زاماندىكى خەنزۇ تىلىنىڭ تەلەپپۇز قائىدىسىگە ئاساسلانغاندا، «疏勒» تۈرك تىلىدىكى Sulu («سۇلۇق» دېگەن مەنىدە) دېگەن سۆزنىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى ئەمەس. (3) «خۇيچاۋنىڭ ھىندىستاندىكى بەش دۆلەتكە قىلغان ساياھىتى توغرىسىدىكى پىراگمەنتلار» دىكى تارىخىي ماتېرىياللارغا ئاساسەن، VIII ئەسىردىن بۇرۇن

تارىم ئويمانلىقىدا ياشىغان ئاساسىي ئاھالىلەر «خۇ» (غۇز) لار ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. بۇ نۇقتا يەر ئاستىدىن تېپىلغان نۇرغۇن يازما يادىكارلىقلار تەرىپىدىن ئىسپاتلاندى. (4) ئاساسلىق تەسۋىر بولۇش - بولماسلىقىنى بويىسۇندۇر-غۇچى مەبلەت بىلەن بويىسۇندۇرۇلغان مەبلەتنىڭ ئادەم سانىنىڭ نىسبىتى ئەمەس، ئاساسلىقى ئۇلارنىڭ «ئىقتىسادىي ئەھۋالى» نىڭ ياخشى - يامانلىقى بىلەن بىرلىكتە 840 - يىلى ئۇيغۇرلار تارىم ئويمانلىقىغا كەلگەندىن كېيىن يەرلىك ئاھالىلەر ئۇيغۇرلاشقان.

ئاپتونوم ئۇيغۇرلار IX ئەسىردە ئاندىن كەڭ كۆلەمدە تارىم ئويمانلىقىغا كەلگەن. يەكەن خانلىقى مەزگىلى (1533 - 1682) دە، پۈتكۈل تارىم ئويمانلىقى ۋە تۇرپان، قۇمۇل ھەمدە تىيانشاننىڭ شىمالىي قىسمىدىكى رايونلارنىڭ ھەممىسى بىر خانلىق تەۋەسىدە بىرلىككە كېلىپ بولغان، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت، دىن، تىل جەھەتلەردىنمۇ بىرلىككە كەلگەن، شۇنىڭ بىلەن بىر يېڭى مەبلەتنىڭ ئورتاق گەۋدىسى - ئۇيغۇرلار شەكىللەنگەن. (ئەسلى ماقالە 8 مەڭ خەتلىك). «قارۇشتى يېزىقىدىكى پۈتۈكلەر ۋە قارۇشتىچە، خەنزۇچە خەت بار پۇللار» دىكى ئۇدۇن شاھىنىڭ ئىسمى توغرىسىدا مۇھاكىمە» (ئاپتونوم: لېن مېيسۇن، مەدەنىي يادىكارلىقلار، 1987 - يىلى 2 - سان، 35 - 43 - بەتلەر).

قارۇشتىكى يېزىقىدىكى 661 kn - نومۇرلۇق پۈتۈك ۋە خەنزۇچە - قارۇشتىچە خەت بار پۇللاردىكى قارۇشتىچە ناملارنى تەتقىق قىلىش ئارقىلىق ئاپتونوم تۆۋەندىكى ئىككى تۈرلۈك خۇلاسەگە كەلدى.

1. خەنزۇچە - قارۇشتىچە خەت بار پۇللاردا ئۇدۇن شاھىنىڭ ئىسمى Gugnabaya (ياكى - da) دەپ يېزىلغان. بۇ ئىسمىنى «ۋېي سۇلالىسى تارىخى» دىكى مەلۇماتقا ئاساسەن چىۋرېن دەپ تەرجىمە قىلىشقا توغرا كېلىدۇ، ھازىرچە ئۇنى مىلادى 175 - 220 يىللار ئارىلىقىدا تەختتە ئولتۇرغان دەپ قىياس قىلىش مۇمكىن. شۇ مەزگىلدە ماگا خانىدارا تىلى بىلەن قارۇشتى يېزىقى ئۇدۇنغا تارقالغان، خەنزۇچە، قارۇشتىچە خەت بار پۇل دەل ئەشۇ چاغلاردا قۇيۇلغان. مىلادى 202 - يىلى، ئۇدۇن شاھى چىۋرېن شەرقىي خەن سۇلالىسىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سوغا تەقدىم قىلغان.

(2) 661 kn - نومۇرلۇق پۈتۈكتە ئۇدۇن شاھىنىڭ ئىسمى vijidasimha دەپ يېزىلغان، «لياڭ سۇلالىسى تارىخى» دىكى مەلۇماتقا ئاساسەن، ئۇنى شەنشى دەپ تەرجىمە قىلىش كېرەك. ئۇنىڭ تەختتە ئولتۇرغان ۋاقتىنى ھازىرچە بىلمەس. ئۇنىڭ تەختكە چىققان يىلى مىلادى 220 - يىلىدىن بۇرۇنراق بولۇشى، 220 - يىلى

دىن كېيىن بولماسلىقى مۇمكىن. بۇ پۈتۈكتىكى تىل ۋە شەنشى دېگەن بۇ تەرجىمە نام ئۇدۇن شۇ چاغدا چوقۇم ساك تىلىنى ئىشلەتكەنلىكىنى ھەمدە يېزىقنى قوللىنىشقا باشلاپ — قارۇشتى يېزىقى بىلەن ساك تىلىنى ئىپادىلەنگەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. بۇ چاغدا ئۇدۇن خانى ۋىسانىڭ نامى چېلىقىشقا باشلىغان. ھۆججەتتە ئانچە — ھۆنچە بىراھىمى يېزىقىدىكى خەتلەرنىڭ چېلىقىشى بۇ خىل يېزىقنىڭ شۇ چاغدا ئۇدۇنغا ئارىلىشىغا باشلىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. (ئەسلى ماقالىسى 8 مەك خەتلىك)

«ئوتتۇرا ئاسىيادىكى نەخشىبەندىيە دىنىي مەزھىپى ۋە مەلىكىتىمىزنىڭ شىنجاڭ رايونىدىكى خوجىلار، غەربىي شىمالدىكى مەزھەبلەر» (ئاپتور: چېن گو-گۈاڭ، «دۇنيادىن تەتقىقاتى»، 1988 - يىلى، 1 - سان، 115 - 106 - بەتلەر).

بۇ ماقالىدە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى نەخشىبەندىيە دىنىي گۇرۇھىنىڭ پەيدا بولۇشى، روناق تېپىشى ۋە ئېلىمىزنىڭ شىنجاڭ رايونىدىكى خوجىلار، غەربىي شىمالدىكى مەزھەبلەرنىڭ تارىخىي مەنبەسى تەھلىل ۋە تەتقىق قىلىنغان. نەخشىبەندىيە گۇرۇھىنىڭ كاتتەبېشى شەرقىي چاغاتاي سەستېمىسىدىكى خانلار بىلەن بولغان ئالاقىسىنى كۈچەيتىش ئارقىلىق، شىنجاڭدا دىن تارقىتىش دەۋرۋازىسىنى ئاچقان، 5 - ئەۋلاد ئىمام مەختۇم ئەززەمنىڭ پائالىيەتلىرى قەشقەردىكى خوجا جەمەتلىرىنىڭ يەكەن خانلىقىدىكى تەسىر دائىرىسىنى كېڭەيتىشكە ئىمكانىيەت يارىتىپ بەرگەن، ھەمدە ئاخىرى XVII ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا مەلىكىتىمىزنىڭ ئىسلام دىنى تارىخىدا ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە خوجىلارنىڭ ئىسلاھىي ھۆكۈمرانلىقىنىڭ تەكىلىنىشىگە سەۋەب بولغان، ئەمما شىنجاڭدىكى خوجىلارنىڭ دىن تارقىتىش پائالىيەتلىرى بولسا غەربىي شىمالدىكى مەزھەبلەرنىڭ شەكىللىنىشىگە ۋە تەرەققىي قىلىشىغا غايەت زور تەسىر كۆرسەتكەن. ئاپتور ماقالىدە ئىسلام دىنىدىكى سوفىزىمنىڭ شىنجاڭغا تارقىلىش جەريانىدىكى مەللىيلىشىشى، جۇڭگوچە ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇشى ئۈستىدە تۇختالغان، بۇ مەلىكىتىمىزنىڭ ئىسلام دىنىدىكى سوفىزىمنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە روناق تېپىشىنى ئايدىڭلاشتۇرۇشتا، بەزى يىپىپ ئۇچى بىلەن تەمىن ئېتىدۇ.

تەرجىمە قىلغۇچى: ئادالەت توختى

شىنجاڭنىڭ كۈمۈش پۇلىلىرى

ئەركىن روزى

1. شىنجاڭنىڭ قەدىمكى زامان ۋە ئىسوتتۇرا ئەسىردىكى كۈمۈش پۇلىلىرى

شىنجاڭنىڭ كۈمۈش پۇلىلىرى قويۇق يەرلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، شەرق - غەرب پىسۇل مەدەنىيىتىنىڭ جەۋھىرى ھەمدە تۈرى ئىنتايىن كۆپ، بەكمۇ نەپىس ئىشلەنگەن، دۆلەت ئىچى - سىرتىدىكى پۇلشۇناسلارنىڭ دىققەت ئېتىبارىنى قوزغاپ كېلىۋاتقان ئەتمۇارلىق بىمباھا يادىكارلىقلاردۇر.

كۈمۈش پۇللار شىنجاڭنىڭ قەدىمكى زامان تارىخى ۋە يېقىنقى زامان تارىخىدا باشتىن ئاخىر ئاساسىي پۇل بولۇپ كەلدى. پۇلنى خەجلەشتە، سەر - مەسقال بىرلىك قىلىنغان، تۈرىدىن ئالغاندا كۈمۈش يامبۇ، كۈمۈش نىوكچا، كۈمۈش دانىچە ۋە كۈمۈش تەڭگىلەر بولۇپ، تەڭگىلەرنىڭ ئىشلىتىلىش دائىرىسى كەڭ، تۈرى ئىنتايىن كۆپ.

شىنجاڭدا تەبىئىي ئالتۇن - كۈمۈشنى پۇل ئورنىدا ئىشلىتىش نەچچە ەمىڭ يىللىق تارىخقا ئىگە، تارىخىي تەرەققىياتقا ئەگىشىپ، پۇلنىڭ كۈمۈش بىرلىكى تۈزۈمى مەلادىنىڭ دەسلەپكى ئەسىرىدىلا شەكىللەنمەشكە باشلىدى.

1959 - يىلىدىن بۇيان قېزىۋېلىنغان قوچو خانلىقى دەۋرىدىكى ھۈججەت، توختامنامە ۋە ماددىي نەرسىلەرگە ئاساسلانغاندا، پۇل تۈزۈمى بىر قەدەر مۇكەممەلەشكەن بولۇپ، غەللە - پاراق، باج - خىراج ئۈچۈن كۈمۈش پۇل تۆلەنگەن. شۇنىڭ بىلەن بىللە بۆز - خاممۇ ئالماشتۇرۇش ۋاسىتىسى قىلىنغان.

«جۇنامە، قوچو تەزكىرىسى» دە: «باج - خىراج تۆلەش ئۈچۈن كۈمۈش پۇل ھېساب قىلىناتتى، يوقلاردىن ماتا ئېلىناتتى» دەپ خاتىرىلەنگەن.

«ۋېي خانلىقى تارىخى، قوچو تەزكىرىسى» دە: «موبېشىغا قاراپ كۈمۈش پۇل تۆلەيتتى، پۇلى يوقلىرى بۆز - خام تۆلەيتتى» دېيىلگەن.

قوچو خانى ئىدىقۇت، كەنگەت خانى ناگا، كۇچا خانى پىسوپا، ئۇدۇن خانى ۋىسالارنىڭ ھەممىسى شۇرايوندىكى يەرلەرنىڭ ئەڭ ئالىي خوجەسى ئىدى، يەرگە ئىگە ئەمەلدارلار ۋە پۇقرالار ئۇلارغا باج - خىراج تۆلەيتتى، بەزىلىرى كۈمۈش پۇل، بەزىلىرى بۆز - خام تۆلەيتتى، كۇچادا «خىراجەتنى يەرگە قاراپ ئېلىش،

يېرى يوقلار بولسا كۈمۈش پۇل تۆلەش» تۈزۈمى يۈرگۈزۈلگەن. بۇ مەزگىلدە ئىشلىتىلگەن كۈمۈش پۇللارنىڭ ئىچىمىدە چىتتىن كىرگەن كۈمۈش تەڭگىلەر مۇ ناھايىتى كۆپ ئىدى. تۇرپان، خوتەن، كۇچا، ئۇلۇغچان قاتارلىق جايلارنىڭ يەر ئاستىدىن، ئىراندا ئۆتكەن ساسانىلار سۇلالىسىگە مەھسۇب نۇرغۇن كۈمۈش تەڭگىلەر بىلەن ۋازانلىرىغا مەنسۇپ بىر قىسىم ئالتۇن پۇل قېزىۋېلىندى. قېزىۋېلىنغان بۇ كۈمۈش تەڭگىلەرنىڭ كۆپلىكى غەربىي رايوندا بىلادىدىن بۇرۇنلا كۈمۈش پۇل ئاساسىي پۇل ئىكەنلىكىنى ۋە ناھايىتى قەدىمدىن تارتىپلا كۈمۈش تەڭگە قۇيۇش تېخنىكىسى بىلەن تونۇشقانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ. كىنگىت ۋە كۇچا رايونلىرىدىن شۇ جاينىڭ ئۆزىدە قۇيۇلغان ئالتۇن پۇللار، كۈمۈش پۇللار ۋە مەسى يارماقلار قېزىۋېلىندى. شۇەنزاڭ: «قوچو بىلەن كىنگىت ئارىلىقىدا كۈمۈش تىغا (كۈمۈش) بىولۇپ، ئۇ يەردىن كۈمۈش كۆپ چىقىدۇ، غەربىي رايوندا خەلپىلىدىن كۈمۈش پۇللارنىڭ كۆپ قىسمى شۇ يەرنىڭ كۈمۈشىدىن قۇيۇلىدۇ» دەپ يازغان. ③

VII - VIII ئەسىرلەرگە كەلگەندە شىنجاڭدا پۇل مۇئامىلىسىنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئالتۇن - كۈمۈش زاپىسىنىڭ زور مىقداردا ئېشىشىغا ئەگىشىپ، كۈمۈش پۇل قۇيۇش تېخنىكىسىغا تېخىمۇ يۇقىرى تەلەپلەر قويۇلدى.

VII ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا تۈركەش خانلىقى كونا ئۇيغۇر يېزىقى يېزىلغان كۈمۈش تەڭگە قۇيۇردى. ئۇنىڭغا «تۈركەش خاقان باي بېگى» ④ دەپ يازدۇرۇپ، ئۆزىنىڭ بايلارنىڭ بېگى ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلدى.

غەربىي لياۋ دەۋرىدىكى كۈمۈش پۇللارمۇ ئىنتايىن نەپىس قۇيۇلغان، شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخىدا «پولات شەھىرىنىڭ غەربىدىكى جايلاردا ئالتۇن، كۈمۈش، مەسى ئاقچىلار ئىشلىتىلىپ بۇ ئاقچىلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۆت چاسا تۆشۈك بولماي گۈللۈك نەقىشلەر بولاتتى» ④ دەپ يېزىلغان.

قاراخانىلار دەۋرىدىكى كۈمۈش پۇللار شىنجاڭنىڭ پۇل تارىخىدا ئىنتايىن مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ.

بۇ ھەقتە ئالىملار جاپالىق تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بارغان بولسىمۇ تېخى ئۈزۈل-كېسىل باشقا ئېلىپ چىقىپ كېتەلمىدى. بولۇپمۇ شىنجاڭ رايونى ئىچىدىكى قۇيۇلغان كۈمۈش پۇللارنىڭ بىزگىچە ساقلىنىش مىقدارىنىڭ ئاز بولۇشى، مەسىلىنى ھەل قىلىشتىكى قىيىنچىلىق بولۇپ قالدى.

«قاراخانىلار دەۋرى X ئەسىردىن XIII ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە ئېلىمىزنىڭ شىنجاڭ رايونىنىڭ جەنۇبىي قىسمى ۋە بۈگۈنكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئوتتۇرا

ئاسىيا رايونىدا قۇرۇلغان خانىدانلىق بولغانلىقى ئۈچۈن پۇل تەتقىقاتىدا شىنجاڭ بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيا بىر - بىرى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. قاراخانىلارنىڭ XI ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى پۇلنى مەخسۇس تەتقىق قىلغۇچى ئالىم دەپ ھاتالىغان ر. ۋاسمىر 1930 - يىلى ئېلان قىلىنغان قاراخانىلار پۇلى» دېگەن ماقالىسىنىڭ بېشىدا «تۈركىستاندىكى قاراخانىلارنىڭ پۇلى ئىسلام پۇلشۇناسلىقىدىكى ئەڭ قىيىن سەھىپىلەرنىڭ بىرى» دەپ كۆرسەتكەن. لېكىن يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بۇ تەتقىقات تېمىسىدا خېلى زور ئىلگىرىلەشلەر بارلىققا كەلدى. ئى. ئا. داۋىدوۋىچ تۈزگەن «تاجىكىستاندىن تېپىلغان قەدىمكى زامان ۋە ئوتتۇرا ئەسىر پۇلىرىنىڭ كاتولوگى» ئەڭ يېڭى تەتقىقات نەتىجىسىدۇر. بۇنىڭدا 300 خىلدىن ئارتۇق كۈمۈش تەڭگىنىڭ رەسىملىك چۈشەندۈرۈشى بېرىلگەن ۋە بۇ ھەقتە تەپسىلىي تەھلىل يۈرگۈزۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ كۆپ قىسمى قاراخانىلارنىڭ كۈمۈش تەڭگىسىدۇر. بولۇپمۇ تاجىكىستان دائىرىسىدىن تېپىلغان، يۈسۈپ قادىر خان قۇيدۇرغان 100 نەچچە دانە پۇل شىنجاڭ بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ئېلان قىلىنغان پۇل ماتېرىياللىرىدا شىنجاڭدا پۇل قۇيۇلغان ئورۇنلاردىن ياركەنت، قەشقەر قاتارلىق جايلار بارلىقى ئېيتىلغان، كىتابتا XI ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى پۇللار بىلەن كېيىنكى يېرىمىدىكى پۇللارنىڭ كۈمۈش تەركىبىدە ئۆزگىرىش بولغانلىقى، كۈمۈش پۇل كىرىزىسى يۈز بەرگەچكە روشەن پەرق كۆرۈلگەنلىكىنى يەنى بارغان سېرى ناچارلاشقانلىقى ئېيتىلغان، شەھىرىستاندىن تېپىلغان مىلادى 1013 - يىلى قەشقەردە قۇيۇلغان تەڭگىنىڭ تەركىبىدىكى كۈمۈش % 80.48 بولغان، ھالبۇكى نەچچە يىل ياكى 10 نەچچە يىل ئىچىدە كۈمۈش تەركىبى % 59 - 40 گە چۈشۈپ قالغان.

1981 - يىلى ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى لوندۇندا «ئىنگلانت مۇزىيىدىكى پۇللارنىڭ كاتولوگى» نى نەشىر قىلدۇردى. بۇنىڭ ئىچىدىكى «موڭغۇلىستان پۇللىرى» دېگەن تېمىدىكى رەسىملىك چۈشەندۈرۈش ۋە ئىزاھلارنىڭ ھەممىسى كۈمۈش پۇللار ئۈستىدە بولۇپ، غەربىي رايوندىكى ھەر قايسى خانلىقلارنىڭ قەدىمكى زامان ۋە ئوتتۇرا ئەسىردىكى پۇللىرى ئىدى. ئۇنىڭدا جىسەمىي 100 خىلدىن ئارتۇق كۈمۈش پۇلنى تونۇشتۇرغان. بۇنىڭ ئىچىدە چاغاتاي خانلىقى دەۋرىدىكى كۈمۈش پۇللار مۇتلەق كۆپ قىسمىنى ئىگىلەيدۇ.

چاغاتاي خانىدانلىقىنىڭ مەمۇرىي قۇرۇلمىسىدا كۆبەكتىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە گە كەلگەندە مۇھىم ئۆزگىرىشلەر كۈرۈلدى. كۆبەك نۇرغۇن يادىكارلىقلارنى قال دۇرۇپ كەتكەن. بۇنىڭ ئىچىدە كىشىلەرنىڭ دىققەت ئېتىبارىنى كۆپ تارتىدىغىنى ئۇنىڭ نامىدا قۇيۇلغان مېتال پۇلدۇر. بىارتىلىد: «چاغاتاي خانىدانلىقى

دائىرىسىدە ئومۇميۈزلۈك ئېتىراپ قىلىنىدىغان پۇلنى قىيىنچىلىق ھەم پارس ۋە ئالتۇن ئوردا خانىدانلىقىنىڭ پۇل بىرلىكىنى ئۆلچەم قىلغان، كۆپىنچە دەرىھەم ۋە دىنارىنى قۇيىدۇرغان» دەپ يازىدۇ.

شىنجاڭدا كۈمۈش تەڭگىلەر ئوبوروت قىلىنغاندىن باشقا يامبولارمۇ ئوبوروت قىلىنغان: «يۈەن سۇلالىسى تارىخى» دا 1284 - يىلى 4 - ئايدا «بەشبالىقتا 10 مىڭ يامبو قىممىتىدىكى پۇل بىلەن سودا قىلىنغان» لىقى يېزىلغان. يامبو چوڭ - كىچىكلىكى جەھەتتە ئۈچ خىلغا بۆلۈنىدۇ. ئەڭ چوڭى بەش يۈز مىسقال بولۇپ، بىر باش دەپ ئاتالغان ھەمدە 30 سەرلىك، 20 سەرلىك ۋە 10 سەرلىك كۈمۈش نوپۇشلار، بەش سەر، ئۈچ سەر، ئىككى سەر ۋە بىر سەرلىك كۈمۈش چوڭلار ۋە بۇغداي دانىچىلىرىغا تەڭ كۈمۈش دانىچىلارمۇ خەلپەنگەن. ھەتتا چەت ئەلگە يامبو ئېكىپورت قىلىنغان «قەشقەرىيە» دېگەن كىتابتا «قەشقەرىيىدىن ھىندىستانغا ئاساسەن ئەپيۇن بىلەن يامبو ئېكىپورت قىلىنىدىكەن» ⑤ دېيىلگەن. «چىڭگىز - نامە» دە: «خان ئاغا رەھىم قىلىپ مىڭ باش كۈمۈش بۇيرىدى. ھەر باش بەش يۈز مىسقال دەپتۇر...»، «چوتۇرغا ئالتۇن باش، بۆزگە كۈمۈش باش بۇيرىدى. بەزى (لەر) «بەش مىسقال دەپتۇر». دەپ خاتىرىلەنگەن. دېمەك، ئۇ ۋاقىتتا 50 سەرلىك كۈمۈش يامبولارمۇ ئوبوروت قىلىنغان.

2. شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زاماندىكى كۈمۈش پۇللىرى

شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زاماندىكى كۈمۈش پۇللىرى خىلمۇ خىل، سۈپەتلىك - لىكى جەھەتتە دۇنياغا مەشھۇردۇر. شىنجاڭ پۇل ئىلمى جەمئىيىتىدىن دۇڭ چىڭشۈەن ماقالە ئېلان قىلىپ 68 خىل كۈمۈش پۇلنى تونۇشتۇردى. ئۇنىڭ تونۇشتۇرغان كۈمۈش پۇللىرى 200 يىلدىن بۇيانقى پۇللار بولۇپ بىر نەچچە دەۋرگە بۆلۈنگەن، بۇلاردىن ئاساسلىقى تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت.

چىڭ سۇلالىسىنىڭ كاڭشى، چيەنلۇڭ يىللىرىدا شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدا ئىناق كۈمۈش تەڭگە قۇيۇلغان. بىر دانىسى دەسلەپتە يېرىم سەر ئىدى، كېيىنچە بىر سەر بولغان.

1884 - يىلى 6 - ئايدا شىنجاڭنىڭ كۇچا ناھىيىسىدە كەڭ كۆلەملىك دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلۈپ، چىڭ سۇلالىسىنىڭ كۇچاردىكى چىرىك ھۆكۈمرانلىقى ئاغدۇرۇلۇپ، يەرلىك ھاكىمىيەت قۇرۇلدى. بۇنىڭدىن خەۋەردا بولغان خوتەن دېھقانلىرى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، خوتەندە يەرلىك ھاكىمىيەت قۇردى. ھاكىمىيەت

بېشىغا مۇفتى ھەيىبۇللاخان ھاجىنى قويدى. ھەيىبۇللاخان ھاجى «خسوقەندە بىر مەسقاللىق شەرتى ئاق تەڭگە سوقتۇردى. ئۇنىڭ بىر يۈزىگە «لائىلاھە ئىلاھە ئىلاھە ئىلاھە مۇھەممەدۇن رەسۇلىللا» (ئاللادىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەت بولسا ئۇنىڭ ئەلچىسىدۇر — ت) دەپ، يەنە بىر يۈزىگە «زەرەبى خوتەن لەتىقى» (گۈزەل خوتەندە سوقتۇرۇلدى — ت) دېگەن خەتلەرنى ئويدۇردى» ⑥.

1865 - يىلى ياقۇپبەگ جەنۇبىي شىنجاڭغا سوقۇنۇپ كىرىپ 1867 - يىلى جەنۇبتىكى يەتتىنچە ھەرنى ئىگىلەپ ئۆزىنى خان دەپ ئېلان قىلىغاندىن كېيىن قەشقەردە «كۈمۈش تەڭگە سوقتۇردى. تەڭگىنىڭ ھەر بىر دانىسى بەش پۇڭدىن بولۇپ، چاغاتاي يېزىقىدا بىر تەرىپىگە «ئابدۇل ئەزىزخان» دەپ، بىر تەرىپىگە «زەرەبى قەشقەر لەتىقى» (گۈزەل قەشقەردە سوقۇلدى — ت) دەپ يېزىلغان. بۇ كۈمۈش تەڭگىلەرنىڭ قۇيۇلغان ۋاقتى پۇلنىڭ ئۈستىدىكى يىلنامىلارغا قارىغاندا 1874 - 1877 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. يىلنامىسى يېزىلمىغانلىرىمۇ بار، «تارىخى ھەممىدى» دە «ئابدۇل ئەزىز خاننىڭ نامىدا تىللا، تەڭگە ۋە چاقا پۇل قۇيۇپ دۇرۇپ، ئۇنىڭ ھۆكۈملىرىنى جارى قىلىپ، بۇ يەتتە شەھەرنى خەلىپەرۇم - دۆلەت ئوسماننىڭ تەۋەلىكى دەپ ئاتىدى. بۇ ۋاقىت تارىخى ھىجرى 1286 - يىلى (مىلادى 1869 - يىلى — ت) ئىدى» ⑦ دەپ يېزىلغان.

1887 - يىلى چىڭ سۇلالىسى ياقۇپبەگنى مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن گۇاڭ-شۈي تەڭگىسىنى قۇيۇرغان. شىنجاڭدا قۇيۇلغان گۇاڭشۈي تەڭگىلىرىنى تۆت خىلغا ئايرىشقا بولىدۇ. بىرىنچى خىلى ياقۇپبەگ تەڭگىسىگە تەقلىت قىلىپ قۇيۇلغان ئىككى تەرىپىدە ئۇيغۇرچە كونا يېزىقى بار تەڭگىلەر، مىلادى 1877 - ، 1878 - ، 1879 - يىللىرى ئاقسۇ، كۇچالاردا سوقۇلغان بەش پۇڭلۇق تەڭگىلەردۇر. ئىككىنچى خىلى 1879 - 1891 - يىلغىچە قەشقەردە سوقۇلغان ئۇيغۇرچە، مانجۇچە، خەن-زۇچە يېزىقى بار بەش پۇڭلۇق تەڭگىلەر، ئۈچىنچى خىلى 1880 - 1882 - يىللىرى ئاقسۇدا سوقۇلغان بەش پۇڭلۇق تەڭگىلەردىن ئىبارەت.

1880 - يىلى زوزۇڭتاڭ شىنجاڭدىلا ئوبوروت قىلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن لەنجۇدا بىر مەسقاللىق كۈمۈش پۇل قۇيۇردى، بۇ خىل كۈمۈش پۇلنىڭ ئوتتۇرىسى تىنچ چاسا تۆشۈك بولۇپ، ئۇيغۇرچە، خەنزۇچە خېتى بار، لېكىن بۇ كۈمۈش پۇلنىڭ تەننەرقى يۇقىرى، زىيىنى چوڭ بولغانلىقتىن بىر يىلغا بارمايلا پۇل سوقۇش توختىتىلدى.

1889 - يىلىدىن باشلاپ، شىنجاڭدا سەرنى بىرلىك قىلغان كۈمۈش پارچەن قۇ-يۇلۇشقا باشلىدى. كۈمۈش پارچەن ئۈرۈمچى، قەشقەر، ئاقسۇ قاتارلىق ئۈچ ئورۇندا

قۇيۇلغان ، ئۈرۈمچىدە قۇيۇلغان يارچەنلەرنىڭ بەش مىسقاللىقى ، بىر سەرلىكى بار ، 1899 - يىلدىن 1912 - يىلغىچە قۇيۇلغان پۇللارنىڭ تۈرى ناھايىتى كۆپ . قەشقەردە قۇيۇلغان يارچەنلەرنىڭ بىر مىسقاللىقى ، ئىككى مىسقاللىقى ، ئۈچ مىسقاللىقى ، بەش مىسقاللىقى ، بىر سەرلىكى بار ، بۇلار 1892 - يىلدىن 1915 - يىلغىچە قۇيۇلغان . ئاقسۇدا قۇيۇلغان يارچەنلەرنىڭ بىر مىسقاللىقى ، ئىككى مىسقاللىقى ، ئۈچ مىسقاللىقى ، بەش مىسقاللىقى بولۇپ 1893 - يىلدىن 1896 - يىلغىچە قۇيۇلغان .

1933 - يىلى 11 - ئايدا ئاتالمىش «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» قەشقەردە بىر مىسقاللىق كۈمۈش پۇل قۇيۇرغان . پۇلنىڭ بىر يۈزىگە كونا ئۇيغۇر يېزىقىدا «شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيەت ئىسلامىيەسى» دېگەن ، يەنە بىر يۈزىگە «بىر مىسقال 1352 زەرەبى قەشقەر» دېگەن خەت يېزىلغان . 1949 - يىلى گومىنداڭ دائىرىلىرى بىر سەرلىك يارچەن ئويۇلغان .

ئىزاھلار :

- ① «ۋېي خانلىقى تارىخى . غەربىي رايون تەزكىرىسى»
- ② «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» ، 198 - بەت .
- ③ «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» 1987 - يىلى 2 - سان ، 91 - بەت .
- ④ «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» 260 - بەت (پولات شەھىرى سايرام كۆلىنىڭ شەرقىدە) .
- ⑤ «قەشقەرىيە» 27 - بەت .
- ⑥ «تارىخى ھەممىدى» 383 - بەت .
- ⑦ «تارىخى ھەممىدى» 422 - بەت .

پايدىلانغان كىتاب - ماتېرىياللار :

«شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» ، «شىنجاڭ پۇل خەۋەرلىرى» ، «شىنجاڭ پۇل - مۇئامىلە ژۇرنىلى» ، «جۇڭگو پۇل ژۇرنىلى» 1986 - يىلىلىق توپلىمى ، «تارىخى ھەممىدى» ، «چىڭگىزنامە» ، «قەشقەرىيە» ، «شىنجاڭ تارىخى ماتېرىياللىرى» ، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى ، 18 - بەت .

(ئاپتونوم خىزمەت ئورنى : شىنجاڭ بانكا مەكتىپى كەسپىي ئاساسىي پەن - لەر كائىناتى) .

« دولان توغرىسىدا قىسقىچە بايان »

مۇختار قادىر (دولانى)

نۆۋەتتە «دولان» دېگەن نام توغرىسىدىكى قاراشلار ھەر خىل بولماقتا. بەزىلەر ئۇنى قەدىمكى «تۇران» سۆزىدىن كېلىپ چىققان دېسە، بەزىلەر «دۆۋىلەن» دېگەن سۆزنىڭ تاۋۇش ئۆزگىرىشىدىن كېلىپ چىققان دەپ قارايدۇ، يەنە بەزىلەر موڭغۇللارنىڭ دوغلات قەبىلىسىگە باغلاپ، «دولانلار موڭغۇللار بىر تارمىقى» دېگەن قاراشنى ئىلگىرى سۈرۈۋاتىدۇ. موللا مۇسا سايرامنىڭ «تارىخى ھەممىدى» دېگەن كىتابىغا بېرىلگەن 163 - ئىزاھاتتا (مىللەتلەر نەشىرىياتى، 746 - بەت) بولسا، «دولان» سۆزى «قۇل» ياكى «ئىملەپچى» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ دەپ ھۆكۈم چىقىرىلغان. زادى قايسى قاراش توغرا؟ مەن بۇ ماقالىدە بۇ ھەقتىكى قارىشىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەكچىمەن.

ناھايىتى ئۇزاق يىللاردىن بۇيان جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئەجدادلىرىمىز ياشاپ كەلگەنىدى. ئەينى ۋاقىتتىكى گۈلىستان - تارىم ئويمانلىقى ئۇيغۇرلارنىڭ ئانا ماكانى بولۇپ، بۇ يەردە سان - ساناقسىز يېزا - قەشلاقلار ۋە ئاۋات شەھەرلەر مەۋجۇت ئىدى. تارىم دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىمىدا قىرپاند (ھازىرقى تاشقورغان تەۋەسىدە)، يەركەن، بارچۇق قاتارلىق دۆلەتلەر مەۋجۇت بولغان بولسا، تۆۋەن ئېقىمىدا ئۇنسۇ (ئاقسۇ)، كۈسەن، كۈنىگە (قاراشەھەر) ۋە كروران (ھازىرقى چاقىلىق تەۋەسىدە) قاتارلىق دۆلەتلەر مەۋجۇت ئىدى. بۇ چوڭ ئىچكى قۇرقلۇق دەرياسىنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرىپىدە سۇللاغ (قەشقەر)، ئۇدۇن (خوتەن) دىن ئىبارەت ئىككى چوڭ دۆلەت ھەمدە نۇرغۇنلىغان كىچىك بەگلىكلەر بار ئىدى. ئېلىمىزنىڭ خەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى تارىخىي پۈتۈنلىرىدە خاتىرىلەنگەن تارىم ۋادىسىدىكى 36 دۆلەت مانا شۇلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، دۆلەت ئاپپاراتى خېلىلا مۇستەھكەم، ئىگىلىكى گۈللەنگەن ھالەتتە ئىدى. مانا شۇ دۆلەتلەرنىڭ دەل ئوتتۇرىسىدا (بۈگۈنكى مەكىت ناھىيىسىنىڭ شەرقىي جەنۇبىي قىسمىدا) قويۇق ئىپتىدائىي توغراقلىق بولۇپ، بۇ توغراقلىقتا توپ - توپ ئوۋچىلار ياشايتتى. ئۇلارنىڭ بۇ توغراقلىققا (بۇنىڭ بىر قىسمى ئىزنا - لىرى ھازىرمۇ بار)، كېلىپ توپلىنىش سەۋىيىسى ھەر خىل بولۇپ، بەزىلىرى ئۇرۇش پاراكەندىچىلىكىدىن ۋاقىتسىچە ئۆزلىرىنى دالدىغا ئالغانلار، بەزىلىرى ھۆكۈمران -

لارنىڭ قاتمۇ قات زۇلۇملىرىدىن ئۆزىنى قاچۇرغانلار، يەنە بەزىلىرى بولسا شىكار (ئوۋ) غا ھېرىسمەنلەر ئىدى. بۇلار ئۇزاق مۇددەتلىك ئوۋچىلىق ھاياتىدا بارغانسېرى ئاۋۇپ، ئۆز ئارا ھەمكارلىشىش، قۇدىلىشىش، مەھەللىلىشىش، ئىجتىمائىي بىرلىككە ئايلىنىشتىن ئىبارەت ئىپتىدائىي كوممۇنا باسقۇچىنى باشتىن كەچۈردى. بۇنداق توپلانغانلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئەتراپتىكى ئۇيغۇر قەبىلىلىرىدىن كەلگەنلەر بولغاچقا، ئۆزلىرىنى بىردەك قان - قېرىنداش ھېسابلاشتى ۋە ناھايىتى تېزلا «دۆۋىلەنگەن (توپلانغان) ئوۋچى ئۇيغۇرلار» دەپ ئاتاشتى. دولان دېگەن نام ئەنە شۇ «دۆۋىلەن» دېگەن سۆزنىڭ كېيىنكى شەكىل ئۆزگىرىشىدىن ئىبارەت، ئەلۋەتتە. بۇ ئۆزگىرىشلەرنىڭ ھەممىسى مىلادىدىن ئىلگىرىكى يىللاردا يۈز بەرگەن. مىلادىدىن كېيىنكى يىللاردا بولسا دولان (دۆۋىلەن) ئۇيغۇرلىرى ئاللىقاچان بىر يۇرتلۇق ئىجتىمائىي بىرلىككە (قەبىلىگە) ئايلىنىپ قالغانىدى. ئەينى ۋاقىتتا تارىم بوستانلىقىدا ياشىغان ئەجدادلىرىمىز بىردەك تېلىلار (تۇرالار، چېلىلار دەپمۇ ئاتالغان، يېقىنقى زاماندىكى بىر قىسىم تەتقىقاتچىلار تۇران دەپمۇ ئاتىماقتا) دەپ ئاتىلاتتى. «تاڭ سۇلالىسىنىڭ يېڭى تارىخى. ئۇيغۇرلار تەزكىرىسى» دە: «خۇيخېلار (ئۇيغۇرلار) ئەسلىي ھۇنلاردىن كېلىپ چىققان. كۆپىنچە ئىگىز چاقىلىق ھارۋىدا يۈرىدۇ. شىمالىي سۇلالىلەر (386 — 581) دەۋرىدە گاۋچى ياكى تېلى، چېلى دەپ مۇئاتالغان. ئۇلارنىڭ 15 قەبىلىسى بار ئىدى» دېيىلگەن ۋە بۇ 15 قەبىلىسىمۇ بىر - بىرلەپ ساناپ كۆرسىتىلگەن. ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئىككىسى دۇبان، دولانغۇتتىن ئىبارەت («شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 1986 - يىلى 2 - سان، 137 - بەت). «شىمالىي سۇلالىلەر تارىخى. قاڭقىللار تەزكىرىسى» دە: «قاڭقىللار دەسلەپ دەپ ئاتىلاتتى. شىمالدا چېلى دەپ ئاتالغان. شىپالار ئۇلارنى قاڭقىللار، دېڭىڭلار دەپ ئاتىغان.» دېگەن مەلۇمات بېرىلگەن. يەنە نۇرغۇنلىغان خەنزۇ تارىخنامىلىرىدە تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىي ئېتىكىدە ياشىغان ئەجدادلىرىمىز دېڭىل دەپ خاتىرىلەنگەن. «دولان» دېگەن ناممۇ ھەرخىل تەلەپپۇزدا خاتىرىگە ئېلىنغان، بۈگۈنكى مەكىت (دولان) رايونىنىڭ يېزا - كەنتلىرىدە تېلىلاشقان (تۇرالاشقان) يەرلىك ئالاھىدىلىكلەر ئۇچرايدۇ. بۇ بىر قاتار ئەھۋاللاردىن، دولان ئۇيغۇرلىرىنىڭمۇ باشقا قېرىنداش قەبىلىلەرگە ئوخشاش خېلى مۇستەھكەم ئىجتىمائىي توپ سۈپىتىدە ياشىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ پائالىيەت دائىرىسى يالغۇز ئىپتىدائىي توغراقلىق بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي، باشقا ئۇيغۇر قەبىلىلىرىگە ئەگەشكەن ھالدا ئاۋۋال غەربتىن شەرقىي شىمالغا سۈرۈلگەنلىكىنى، بۇ سۈرۈلگەن قىسىمنىڭ VII ئەسىردىن باشلاپ يەنە غەربكە (ئانا ماكانى - دولان دەرياسى بويلىرىغا) قايتىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

ھىلادىدىن ئىلىگىرى دولان ئۇيغۇرلىرى توپلۇشۇپ ئولتۇراقلاشقان جاي تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ تەھدىتىگە ئۇچراپ تۇراتتى . چوڭ قۇملۇقنىڭ شەددەت بىلەن كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ ، بۇ جايغا كېلىدىغان پەسىللىك دەريا سۇلىرىمۇ قۇرۇشقا باشلىدى . نەتىجىدە دولان ئۇيغۇرلىرى يەكەن دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقىغا يېقىنلىشىپ ، بۇ دەريانىڭ ئۆز يېنىدىن ئۆتكەن قىسمىنى دولان دەرياسى دەپ ئاتايدى . بۇگۈنكى مەكىت ناھىيىسى ئەنە شۇ دولان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئاساسىي گەۋدىسىدۇر . بۇ جايدىكى يەرلىك خەلق ئارىسىدا مۇنداق بىر رىۋايەت كەڭ تارقالغان : دولانلار ئەسلىدە تەكلىماكان قۇملۇقى كۆمۈۋەتكەن بىر شەھەردە ياشايدىكەنمىش . ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى ناھايىتى باياشات بولۇپ ، ھەتتا ئىتىلىرىغا ئاش بېرىدىغان يالاقلىرىدىن تارتىپ ئالتۇندىن ياسالغانىكەن . كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ يەرگە چەت جايدىن نۇرغۇنلىغان جوھۇتلار (دىنىسىزلار) كېلىپ قاپتۇ . تەڭرى غەزەبلىنىپ 41 كېچە - كۈندۈز قۇم ياغدۇرۇپتۇ ۋە دولانلارغا : ئەي ئۆمەتلىرىم ، ھايات قالمىغان دېسەڭلار مومىنىڭ ئۈستىگە موما قىلىپ ، ئۇنىڭ ئەتراپىنى 41 كېچە - كۈندۈز ئايلىنىڭلار ! دەپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ئاتا - بوۋىلار ئىگىز دۆڭ ئۈستىگە چىقىپ موما قىلىپتۇ . دە ، تەڭرىگە سېغىنىپ شۇ مومىنى 41 كېچە - كۈندۈز ئايلىنىپتۇ . نۇرغۇن كىشىلەر قۇمدا تۇنجۇ قۇپ ئۆلۈپتۇ . پەقەت يەتتە كىشىلا ئەڭ ئاخىرغىچە بەرداشلىق بېرىپتۇ . قۇم يېغىش توختىغاندىن كېيىن ئۇلار شىمالغا قاراپ يۆتكىلىپتۇ . ئاخىرى تىزناپ دەرياسىنىڭ ئاخىرقى قىسمىغا ، يەكەن دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقىغا كېلىپ ماكانلىشىپتۇ . بۇگۈنكى دولانلىقلار ئەنە شۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئىكەن . يەنە بىر قىسىم كىشىلەر ئارىسىدا مۇنداق رىۋايەتمۇ سۆزلىنىپ تۇرىدۇ : بۇرۇنقى زامانلاردا دولانلىقلارنىڭ ئەجدادلىرى قامان (شامان) دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىكەن . ئۇلارنىڭ ئومايلىرى (ئايال داخانلىرى) ناھايىتىمۇ ئەقىللىق بولۇپ ، كەلگۈسىدە بولىدىغان ئىشلارغا ئالدىن ھۆكۈم چىقىراالايدىكەن . بۇ ئومايلىرىنىڭ چوڭلىرى دولىلار (ئۆشنىسىدە ئەقلى بارلار) دېيىلىدىكەن . بۇنىڭدىكى سەۋەب - ئۇلارنىڭ ھەممىشە ياۋا توڭگۇزنىڭ تاغاق سۆڭىكىگە ئويۇلغان ئايەت ۋە ئەپسۇنلارنى كۆتۈرۋالدىغانلىقىدا ئىكەن . ھازىرمۇ مەكىت رايونىدا ئايال قۇشناچىلار (پىرىخۇنلەر) كۆپ ئۇچرايدۇ ، ئۇ پىرىخۇنلەرگە قارىغاندا ئۇلارنىڭ تەسىرى بىر قەدەر كەڭ ، يىلتىزى چوڭقۇر . شۇڭا بۇ خىل رىۋايەتلەر مەلۇم تەتقىق قىلىش قىممىتىگە ئىگە .

«ئۇيغۇر» دېگەن سۆزنىڭ «ئۇيۇشماق» ئۇيۇشۇش» دېگەن مەنىگە ئىگە ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇم . «دۆۋىلەن» دېگەن سۆزمۇ «توپلۇشۇش ، ئۇيۇشۇش» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ . دولانلىقلارنىڭ ھېچقاندىنمۇ ئۆزلىرىنى ئۇيغۇر ئەمەس دېگەنلىكى

يوق. شۇڭا دولان دېگەن نامنىڭ ئېتىمىك مەنبەسى «دوۋىلەن» دىن ئىبارەت دېگەن قاراش بىر قەدەر ئەقىلگە مۇۋاپىق. ئەپسۇسكى بەزىلەر ئۇنى موڭغۇللىرىنىڭ دوغلات قەبىلىسىگە باغلاپ چۈشەندۈرۈۋاتىدۇ. «تارىخى ھەممىدى» دېگەن كىتابتا: دوغلات سۆزى موڭغۇلچىدا ئاقساق دېگەنلىك بولىدۇ. چىڭگىزخاننىڭ 3 - تاغىسى 8 پەرزەنت كۆرگەن. ئۇنىڭ 6 - سى ئاقساق ئىدى. شۇڭا ئۇنىڭ قەۋمىمۇ ئاقساق دېگەن نام بىلەن ئاتالغان دەپ يېزىلغان. ئۇيغۇرلار (دىڭلىكلار) نىڭ دولان قەبىلىسى شەكىللىنىپ خاتىرىگە ئېلىنغان ۋاقىتتا (خەن دەۋرىدە) موڭغۇللىرى تىبەتنى باش كۆتۈرۈپ چىقىمىغان ئىدى. شۇنداق تۇرۇقلۇق، دولانلىقلار قانداقمۇ موڭغۇللىرى بىلەن قانداش بولۇپ قالسۇن؟ بۈگۈنكى دولان رايونىنىڭ (ئاساسەن مەكىت ناھىيىسىنىڭ) يەرلىك ئالاھىدىلىكلىرىگە قارىغاندىمۇ، پۈتۈنلەي قەدىمكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ قالدۇق يالقۇنلىرىنى كۆرگىلى بولىدۇ. مەسىلەن: بۇ جايدا كەڭ ئوينىلىمىدىغان دولان مەشرىپى، كەڭ ئومۇملاشقان دولان چالغۇ ئەسۋابلىرى قاتارلىقلار. دولان مەشرىپى قەدىمكى ئۇيغۇر ئەل - نەغمىلىرىنىڭ ساقلىنىپ قالغان تەركىبىي قىسمىدىن ئىبارەت. بۇ رايوننىڭ قاتنىشى قۇلايسىز، سىرتقى تەسىرگە ئۇچراش نەسىبىتى بەكمۇ تۆۋەن بولغانلىقتىن، ئەينى ۋاقىتتىكى قامان دىنىنىڭ پىرە ئويناش، جانلىقلارنى قان قىلىش، ئەپسۇن ئوقۇپ تۇمار پۈتۈش دېگەنگە ئوخشاش ئادەت ۋە پائالىيەتلىرى ھېلىمۇ كەڭ قانات يېيىپ تۇرىدۇ. ئىسلام دىنى شىنجاڭغا كىرگەندىن كېيىنمۇ دولان ئۇيغۇرلىرى ئۆزلىرىنىڭ بۇرۇنقى ئىپتىقادىدا خېلى چىڭ تۇرغان. شۇ سەۋەبتىن ئۇلار ھۆكۈمران سىنىپلار تەرىپىدىن «لىوللار» (جاھىل تۈلكىلەر، ەمكىرچىلەر)، «تەلەمچىلەر» دەپ ھاقارەتلىنىپ كەلگەن. ھەتتا دولانلىقلارنى ئۆز قىياپىتى بىلەن ئېشىلارغا سالغان ھەم «قوڭغۇز يىگەن دولانلىق» دەپ مەسخىرىمۇ قىلىشقان (بۇ ھەقتە ئايرىم رىۋايەتمۇ توقۇلغان). بەزىلەر مانا شۇ ئەھۋاللارغا قاراپلا «دولان» سۆزى «قۇل»، «تەلەمچى» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ دەپ قارايدۇ. دېمەك، ھېلىقى بۇ ئىسمى، ئەتراپلىق بولمىغان قاراشتۇر. بۈگۈنكى كۈندە دولانلىقلار مەكىت ناھىيىسىنى ئاساسىي گەۋدە قىلىپ ئولتۇراقلاشقاندىن باشقا يەنە، مارالبېشى، يەكەن، ئاقسۇ، ئاۋات، غۇلجا قاتارلىق جايلاردا، جۈملىدىن سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە تۈركىيىدىمۇ ئولتۇراقلىشىپ قالغان. مەكىت، ئاۋات قاتارلىق جايلاردىكى دولان مۇقامى، دولان مەشرىپى، دولان سەنىمى تەتقىقاتچىلارنىڭ دىققەت - ئېتىبارىنى قوزغىماقتا.

(ئاپتونوم خىزمەت ئورنى: قاغىلىق - كۆكيار نېفىتلىكى پەرزەنتلەر مەكتىپى)

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ
قەرەللىك ژۇرناللارنى قىزىملاش نومۇرى: 703
